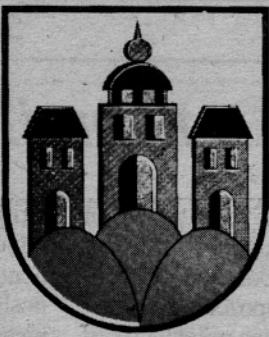




REČICA OB SAVINJI



MOZIRJE

Savinjske

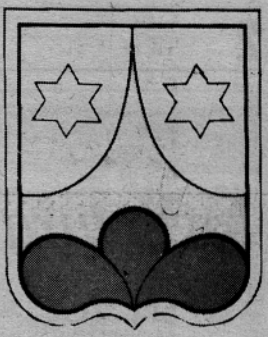
Leto XXII
Številka 5
Maj 1990

Cena 6 din

NOVICE



LJUBNO



GORNJI GRAD

Končno poročilo občinske volilne komisije

Na volitvah 8. aprila 1990 smo iz občine Mozirje volili delegate za Zbor občin Skupščine RS. Izmed treh kandidatov je bil izvoljen Anton Žunter iz Luč ob Savinji.

12. aprila smo volili delegate v Zbor združenega dela republike Slovenije in Zbor združenega dela Skupščine občine Mozirje.

V zbor združenega dela Skupščine občine Mozirje smo volili delegate na 36 voliščih, in sicer 21 delegatov. Glasovalo je 5.300 volilcev, od tega je bilo 197 glasovnic neveljavnih, veljavnih pa 5.103.

Izvoljeni so bili naslednji delegati:

1. **Jože Punčuh**, TOZD Kemija Mozirje, 2. **Vera Slokan**, TP Savinja Mozirje, 3. **Franc Miklavc ml.**, M. ZKZ Mozirje, 4. **Leopold Supin**, DO Komunala Mozirje, 5. **Zvone Poličnik**, DO Gorenje GLIN Nazarje, 6. **Dominik Miklavc**, DO MGA Nazarje, 7. **Jože Poznič**, Gozdno gospodarstvo Nazarje, 8. **Janez Kolar**, Elcroj Mozirje, 9. **Jože Kramer**, TOZD Kovinarstvo Ljubno, 10. **Franci Rat**, Vegrad PE Lesna Ljubno, 11. **Franc Podbrežnik**, Iskra Feriti Ljubno, 12. **Danilo Firšt**, Smreka Gornji grad, 13. **Robert Klemenak** Izletnik-Turist Nazarje, 14. **Venčeslav Žagar**, PTT Mozirje, 15. **Vida Cajner**, Osnovna šola Gornji grad, 16. **Ana Pečovnik**, Osnovna šola Ljubno/Luč, 17. **Ivica Rakun**, Osnovna šola Mozirje, 18. **Franc Širko**, TOZD Splošno zdravstvo Mozirje, 19. **Milena Purnat**, Uprava SO Mozirje, 20. **Franc Benda**, Obrtno združenje Mozirje, 21. **Janko Žuntar**, GG TOK.

22. aprila 1990 smo volili delegate za družbenopolitični zbor in zbor krajevnih skupnosti Skupščine občine Mozirje. Za te volitve je bilo v občini 30 volišč.

Družbenopolitični zbor

Za volitve delegatov v družbenopolitični zbor je bila občina razdeljena na tri volilne enote, v katerih je bilo oddanih 9.663 glasovnic, od katerih je bilo neveljavnih 323. Izid glasovanja je bil naslednji:

VE 01 — MOZIRJE, NAZARJE

1. **Andrej Presečnik** — DEMOS, 2. **Herman Remic** — DEMOS, 3. **Franjo Steiner** — DEMOS, 4. **Rade Rakun** — ZSMS, 5. **Marko Purnat** — ZKS.

VE 02 — ŠMARTNO OB DRETI, BOČNA, GORNJI GRAD, NOVA ŠTIFTA

1. **Franc Bastl** — DEMOS, 2. **Stane Zagožen** — DEMOS.

VE 03 — REČICA OB SAVINJI, LJUBNO, LUČE OB SAVINJI, SOLČAVA

1. **Anton Žunter** dr. med. — DEMOS, 2. **Marko Suhadolnik** — DEMOS, 3. **Tomaž Marolt** — DEMOS, 4. **Danica Vezočnik** — DEMOS, 5. **Franc K. Bider** — DEMOS, 6. **Zdravka Hriberšek-Ladinek** — ZSMS, 7. **Anton Venek** — ZKS.

Občinska volilna komisija je ugotovila, da je potrebno na ravni občine razdeliti še sedem mandatov med posamezne liste. Po seštevku ostanka glasov in na podlagi 90. in 91. člena Zakona o volitvah v skupščine je občinska volilna komisija podelila mandate takole:

1. **Ivan Purnat** — ZSMS, 2. **Andreja Pečnik** — ZSMS, 3. **Jože Mermal** — Socialistična zveza, 4. **Jože Kumer** — Soc. zveza, 5. **Franc Miklavc** — ZKS SDP, 6. **Drago Zagožen** — DEMOS, 7. **Ivan Glušič** — DEMOS.

Oba mandata DEMOS-a sta bila dodeljena delegatom na podlagi vrstnega reda, ki ga je na ravni občine določil DEMOS, medtem ko so preostali mandati bili podeljeni delegatom na podlagi števila glasov, ki so jih posamično dosegli.

Za volitve delegatov v zbor krajevnih skupnosti je bilo na 30 voliščih oddanih 9.615 glasovnic, po pošti pa je glasovalo 50 volilcev, skupaj je torej glasovalo 9.665 volilcev ali 78,32%. Neveljavnih glasovnic je bilo 361. V zbor krajevnih skupnosti so bili izvoljeni naslednji delegati.

1. **Peter Širko**, KS Mozirje, 2. **Jakob Presečnik**, KS Mozirje, 3. **Cveta Golničnik**, KS Mozirje, 4. **Ivan Atelšek**, KS Mozirje, 5. **Anton Bitenc**, KS Nazarje, 6. **Marjan Dobrovč**, KS Nazarje, 7. **Vera Pečnik**, KS Nazarje, 8. **Jožef Veninšek**, KS Rečica ob Savinji, 9. **Matija Petrin**, KS Rečica ob Savinji, 10. **Slavka Žunter**, KS Rečica ob Savinji, 11. **Stanko Zagožen**, KS Ljubno ob Savinji, 12. **Vido Prušnik**, KS Ljubno ob Savinji, 13. **Rajko Pintar**, KS Ljubno ob Savinji, 14. **Jernej Plankl**, KS Luče, 15. **Anton Breznik**, KS Luče, 16. **Avgust Lenar**, KS Solčava, 17. **Peter Cajner**, KS Šmartno ob Dreti, 18. **Marko Ročnik**, KS Bočna, 19. **Edi Mavrič**, KS Gornji grad, 20. **Franc Bezovšek**, KS Gornji grad, 21. **Rafko Krznar**, KS Nova Štifta.

Občinska volilna komisija je vsem izvoljenim delegatom poslala potrdila o izvolitvi. Na volilne izide ni bilo ugovorov oz. pritožb, kar je občinska volilna komisija ugotovila na seji pred sejo skupščine. Občinska volilna komisija zato smatra, da je svoje delo zaključila in da so rezultati dokončni.

Vse naše razkošne hiše

Kljub težkim gospodarskim razmeram zasebna stanovanjska gradnja še cveti. Slovenski statistični zavod je objavil podatke o zasebni stanovanjski gradnji v lanskem letu, ki so za našo občino posebej zanimivi, saj nas uvrščajo v sam slovenski vrh. Po velikosti zasebnih stanovanjskih hiš smo namreč na drugem mestu, saj razkošnejše hiše postavljajo samo še v ljubljanski občini Šiška.

Tako so lani v naši občini zasebniki dokončali 53 stanovanjskih objektov, katerih povprečna mera znaša 178 kvadratnih metrov. Za primerjavo pogledimo še podatke iz občin celjske regije. Povprečna kvadratura novih stanovanjskih hiš v

občini Šentjur znaša 121 kvadratnih metrov, v Celju 114, Šmarju 101, Laškem in Konjicah 100, Velenju 98 in v Žalcu 96 kvadratnih metrov.

Ti podatki so zanimivi tudi, če jih primerjamo z družbeno gradnjo. Povprečna kvadratura družbenih stanovanj je lani znašala le okrog 58 kvadratnih metrov, torej v naši občini zasebniki gradijo več kot trikrat večje stanovanjske površine.

Že na začetku smo zapisali, da gospodarske razmere očitno niso zelo prizadele zasebne stanovanjske gradnje. To potrjuje tudi primerjava s cvetočim letom 1979, ko smo v Sloveniji dokončali 6801 novih zasebnih stanovanj, lani pa 6180.

Rajko Pintar

Zbor združenega dela			Zbor krajevnih skupnosti			Družbenopolitični zbor		
Jože Punčuh	Vera Slokan	Franc Miklavc ml.	Peter Širko	Jakob Presečnik	Cveta Golničnik	Andrej Presečnik	Herman Remic	Franjo Steiner
Leopold Supin	Zvone Poličnik	Dominik Miklavc	Ivan Atelšek	Anton Bitenc	Marjan Dobrovč	Franc Bastl	Stane Zagožen	Anton Žunter
Jože Poznič	Janez Kolar	Jože Kramer	Vera Pečnik	Jože Veninšek	Matija Petrin	Marko Suhadolnik	Tomaž Marolt	Danica Vezočnik
Franci Rat	Franc Podbrežnik	Danilo Firšt	Slavka Žunter	Stanko Zagožen	Vido Prušnik	Franc K. Bider	Drago Zagožen	Ivan Glušič
Robert Klemenak	Venčeslav Žagar	Vida Cajner	Rajko Pintar	Jernej Plankl	Anton Breznik	Rade Rakun	Zdravka H. Ladinek	Ivan Purnat
Ana Pečovnik	Ivica Rakun	Franc Širko	Edi Mavrič	Franc Bezovšek	Marko Ročnik	Andreja Pečnik	Marko Purnat	Anton Venek
Milena Purnat	Janko Žuntar	Franc Benda	Peter Cajner	Rafko Krznar	Avgust Lenar	Franc Miklavc	Jože Kumer	Jože Mermal

Predsednik IS SO Mozirje

ALFRED BOŽIČ

Člani novega občinskega parlamenta (63 jih je) so se 16. maja sestali na prvi seji. Najprej so se sestali po zborih in izvedli volitve za predsednika in podpredsednika posameznega zbora. Za vsako mesto sta bila najmanj dva kandidata, volitve pa so bile tajne. Pa si pogledimo rezultate volitev. Predsednica družbenopolitičnega zbora je Danica Vezočnik (predlagatelj Demos), podpredsednik pa Franc Bastl (Demos). Predsednik zbora združenega dela je Dominik Miklavc (Gorenje MGA Nazarje), podpredsednica pa Ivica Rakun (OŠ Mozirje). Predsednik zbora krajevnih skupnosti pa je Matija Petrin (KS Rečica), podpredsednik pa Franc Bezovšek (KS Gornji Grad).

Največje zanimanje je seveda vladalo za volitve predsednika in podpredsednika skupščine občine Mozirje ter predsednika Izvršnega sveta SO Mozirje. Za volitve predsednika skupščine sta bila dva kandidata — Andrej Presečnik (predlagatelj Demos) in Miklavc Franc (predlagatelj ZKS-SDP). Večino glasov je dobil Andrej Presečnik, ki je tako postal novi predsednik skupščine.

Liberalci prirejajo srečanje

Kot veste so liberali Zgornje Savinjske Doline dosegli na volitvah lep uspeh. Štirje njihovi kandidati so proti večinskemu Demosu dosegli, ki si ga skoraj niso upali načrtovati.

Rade Rakun in Zdravka Hriberšek-Ladinek sta imela zadostno število glasov že v prvem delu, po ostankih glasov pa sta prišla v občinski »parlament« še dva z največjim številom gla-

sov: Ivan Purnat in dr. Andreja Pečnik.

Na prvem sestanku po volitvah so se liberali dogovorili za nadaljnje delo in pridobivanje članov, saj so prav rezultati pokazali, da imajo v dolini precejšnje število simpatizerjev. Ugotovili so tudi, da je bil njihov predvolilni boj korekten, kakovosten in brez »nizkih udarcev«. Videti je, da so jih ljudje kot take sprejeli, saj ni niko-

Iskre v Solčavi ni več

Solze, žalost, nestrinjanje je bilo videti na licih delavk iz solčavske Iskre, ko so sprejemale novico, da bodo po prvomajskih praznikih obrat v Solčavi zaprli in da se bodo morale voziti na Ljubno. Po trinajstih letih je tako Solčava ostala brez obrata, ki je v te kraje prinesel novo življenje, razvoj in občutek perspektivnosti. Nestrinjanje z odločitvijo podjetja pa je bilo čutiti tudi med ostalimi prebivalci Solčave, saj so več ali manj pričani, da so dnevi šteti tudi podružnični šoli, vrtcu in internatu, ki domujejo v isti stavbi.

Delavke iz Solčave dela ne bodo izgubile, morale pa se bodo voziti na delo na Ljubno, kjer ima Iskra večji in sodobnejše opremljen obrat. Dragga oprema na Ljubnem terja dvoizmensko delo, za to pa manjka 40 delavcev. To vrzel lahko izpolnijo pridne in usposobljene delavke iz Solčave. Polna zaposlitev zmogljivosti

na Ljubnem je namreč po besedah predstavnikov Iskre prvi pogoj za sklepanje izvoznih poslov.

Kar se tiče šole, vrtca in internata so vodilni predstavniki Iskre na skupnem sestanku zagotovili, da bodo za redne stroške vzdrževanja skrbeli še naprej, prispevali pa bodo tudi za prenovitvena dela na ostrešju. Še nekaj je treba povedati. Iskra obrata v Solčavi v novem primeru ne namerava prodati. Prva možnost, ki so jo ponudili je, da za najmanjšo možno najemnino prostore oddajo vsakemu, ki ima ustrezne proizvodne programe in možnosti, druga pa, da se bodo v Solčavo vrnili takoj, ko se bodo razmere spremenile na bolje in bi sama Iskra našla ustrezne programe.

Povejmo še to, da je bil dan tudi predlog, da bi z usodno odločitvijo počakali vsaj še kakšen mesec. Kajpak brez uspeha.

Rajko Pintar

Predsednik SO Mozirje

ANDREJ PRESEČNIK

Za podpredsednika skupščine so bili predlagani trije kandidati: Ivan Purnat (ZSMS — Liberalna stranka), Vera Pečnik (predlagatelj Demos) in Herman Remic. Ker tudi po dveh krogih nihče izmed kandidatov ni dobil potrebne večine, zaenkrat nimamo podpredsednika skupščine in ga bodo delegati volili na naslednji seji skupščine.

Za predsednika Izvršnega sveta SO Mozirje sta bila dva kandidata: Jože Kumer (predlagatelj Socialistična stranka) in Alfred Božič (predlagatelj Demos). Slednji je dobil potrebno večino glasov in tako postal novi mandat za sestavo občinske vlade.

Še eno pomembno nalogo so morali novi poslanci opraviti, in sicer izvoliti komisijo za volitve in imenovanja. Ta šteje sedem članov. Izvoljeni pa so bili: Anton Žunter, Andreja Pečnik, Jakob Presečnik — predsednik komisije, Rajko Pintar, Franc Benda, Milena Purnat in Anka Žiher, ki je članica komisije kot sekretarka skupščine.

R. P.

Priznanja

Letošnja osrednja proslava ob Dnevu OF in 1. maju je bila letos v Nazarjah. S kulturnim programom so se predstavili mladi glasbeniki naše glasbene šole, glavnina večera pa je bila namenjena koncertu Delavske godbe na pihala, ki je znova prijetno presenetila z zelo kvalitetnim programom.

Tudi letos so svečano podelili srebrna priznanja OF, ki jih Socialistična zveza podeljuje posameznikom in društvom za nesebično delo v sredinah, iz katerih prihajajo. Priznanje so prejeli: Marija Slatinšek iz Gornjega grada za delo v odboru gasilskega, turističnega in planinskega društva, Srečko Lamut iz Mozirja za dolgoletno in strokovno delo v čebelarstvu, dr. Ivan But iz Mozirja za razvoj zdravstva v naši občini, Turistično društvo Rečica za uspešno izvedbo turističnih prireditvev, Gasilsko društvo Luče za razvoj gasilstva, Planinsko društvo Rečica za vcepljanje ljubezni do planin in Delavska godba na pihala občine Mozirje za načrtno vzgojo mladih glasbenikov.

Občinska sindikalna organizacija pa je ob tej priložnosti podelila srebrne znake sindikata, ki so jih prejeli sindikalni delavci, ki že dolga leta delujejo na tem področju. Prejeli so jih: Betka Gaberc iz UO SO Mozirje, Marija Kolar iz Elcroja, Miro Komar iz Glina, Janez Marovt iz GG Nazarje, Andrej Presečnik iz ZKZ Mozirje, Ivan Purnat iz COŠ Gornji grad in Mihaela Vavčevnik iz Elcroja.

R. P.

Andreja Britovšek

Inventura preteklih štirih let

Izvršni svet SO Mozirje, ki ga je štiri leta vodil Ivo Kos, je ob koncu svojega mandata izdelal poročilo o svojem delovanju v preteklih štirih letih. Iz obsežnega poročila povzemamo samo nekatere najbolj zanimive ugotovitve in stališča.

Izvršni svet je ugotovil, da je deloval v času, ki ga lahko označimo kot čas dozorevanja gospodarske in politične krize. To je bil čas stabilizacijskih programov, omejevalnih ukrepov na področju osebnih dohodkov, skupne in splošne porabe ter denarno posojilne politike. To je bil tudi čas sprejetja ustavnih amandmajev k republiški ustavi, s čimer je bila tudi dana osnova za celovito reorganizacijo družbenih dejavnosti. Pričela se je tudi reorganizacija državne uprave, ki se nakazuje v prenosu inšpekcij na raven republike, spreminjala se je organiziranost davčnih služb, geodetskih uprav in zmanjšala se je vloga občin napram republikam.

Izvršni svet je od vsega začetka zastavil svoje delo v smer takšnih načinov dela, ki so zmanjševali metode kabinetskega dela. Zato je bilo število sej razmeroma nizko (76 rednih in 4 izredne seje), kar je malo v primerjavi z drugimi občinami, kjer je bilo število sej občutno večje. Izvršni svet je sestavljalo trinajst članov, od tega šest zunanjih. Uvedli so tudi aktivne poslovodnih delavcev in aktivne predsednikov krajevnih skupnosti, s čimer se je povečala stopnja informiranosti o skupni problematiki v občini.

Pa si pogledajmo, kako je izvršni svet ocenil svoje delo na posameznih področjih.

Gospodarska infrastruktura

Na področju PTT dejavnosti je bilo pred štirimi leti v naših telefonskih centralah instaliranih 1740 telefonskih števk — toliko je bilo tudi naročnikov, saj so bile kapacitete 100% izkoriščene. Zato so se pričele aktivnosti za povečanje telefonskega omrežja v naši občini. Po dolgotrajnih pogajanjih je bilo dogovorjeno, da PTT Celje v projekt vloži 50% svojih sredstev, ostalih 50% sredstev pa so pokrili občinsko gospodarstvo, prebivalstvo in krajevne skupnosti. S tem so bili dani pogoji za zgraditev objekta za novo vozliščno AT centralo v Mozirju ter 320-kanalske radijske zveze Mozirje—Celje. Tako so dani vsi pogoji za to, da se do konca leta 1992 število telefonskih števk poveča za 2500 oziroma za 144%.

Na programu razvoja RTV vidnosti za I. in II. program je Izvršni svet skupno z RTV Ljubljana, prebivalci in referendumskim odborom pristopil k izgradnji nujnih RTV pretvornikov (Florjan, Podvolovljek). Izdelan je tudi načrt za sanacijo pretvornika Krašica, ki ga bo potrebno realizirati v naslednjih letih.

Na področju elektroenergetskega omrežja je bilo realiziranih nekaj nujnih projektov (Florjan, Dobrovlje, Nova Štifta).

Na programu izgradnje kolektorskega sistema Mozirje—Nazarje—Rečica in izgradnje centralne čistilne naprave Loke je Izvršni svet vložil mnogo naporov za izgradnjo kolektorskega sistema Mozirje—Nazarje in realizacijo I. faze čistilne naprave. Kolektorja je zgrajenega preko 5 km, čistilna naprava z 2000 enotami pa bo kapacitetno vsekakor zadoščala do konca stoletja. Do konca leta 1986 je že bilo zgrajenega približno 2 km kolektorja, zato je bilo nujno nadaljevati izgradnjo sistema, tako da je danes usposobljen za prevzem fekalnih vod Nazarij in Mozirja. Komunalno podjetje Mozirje že ima izdelan program izvajanja priključkov, tako

da bo v letu 1990 sistem tudi pričel služiti svojemu namenu.

V času delovanja tega izvršnega sveta je bila izvršena rekonstrukcija in asfaltiranje ceste Radmirje—Gornji Grad, pričela se je etapna izgradnja obvoznice v Mozirju, letno se zagotavljajo manjša denarna sredstva za posodobitev in asfaltiranje ceste Podvolovljek—Kranjski rak, izdelani so bili idejni projekti za rekonstrukcijo ceste Ljubno—Luče, ki so trenutno v reviziji.

Področje gospodarstva

Glavnina dela je bila usmerjena na tekoče spremljanje in analiranje tokov, sprotno informiranje in predlaganje ukrepov občinski skupščini ter na pripravo in realizacijo srednjeročnih in letnih gospodarskih načrtov. V prvih treh letih mandata tega izvršnega sveta je še veljalo načelo državnega-planskega gospodarstva ter da je bila vloga izvršnega sveta še direktivna do posameznih subjektov. Pri tem pa je izvršni svet poskušal delovati svetovalno na predhodno izoblikovanih strokovnih osnovah. V tem času v naši občini ni bilo večjih štrajkovnih gibanj (razen manjšega štrajka v Smreki), ukrep družbenega varstva pa je bil uporabljen samo enkrat (Turist).

Posebna pozornost pa je bila posvečena področju gospodarskega razvoja. Zato je izvršni svet vseskozi v okviru svojih možnosti deloval pospeševalno pri sooblikovanju programov posameznih nosilcev, nudenju pomoči pri prostorskih problemih in sodeloval pri zagotavljanju investicijskih sredstev za realizacijo posameznih programov.

Področje družbenih dejavnosti

Priprave na bila usmerjena v uravnavanje takšnega obsega družbenih dejavnosti, da so bile obremenitve gospodarstva še sprejemljive in v okviru višine zemanj v drugih občinah v Sloveniji. Ob tem kaže izpostaviti izjemno neugodno strukturo prebivalstva v naši občini, do konca leta 1989 neadekvatno delitev na nacionalne in občinske programe ter seveda neizdelane načine in kriterije za zajemanje potrebnih sredstev iz vseh sektorjev gospodarstva ter vsled tega prekomerne in krivično visoke obremenitve družbenega gospodarstva.

Prostorsko načrtovanje

V tem delu poročila izvršni svet opozarja na velike konflikte in javne polemike za totalno zaščito brez dopuščanja kakršnih koli posegov v Logarsko dolino, na Golteh, v dolini Podvolovljeka (spodnji del — vodnogospodarska zaščita, zgornji del — zaščita zaradi gnezdenja sokola Selca), pojavljajo pa se že druge tendence ob načrtih za revitalizacijo trga Mozirje, ob pozidavi Rečice itd. Izvršni svet je ugotavljal veliko agresivno določenih krogov izven naše občine za konzervacijo današnjega stanja v večjem delu naše doline v interesu slovenskega naroda, vendar brez priznanja potrebne razvojne komponente za normalno življenje. Za razrešitev velikih konfliktov v tem mandatu ni bilo več časa in izvršni svet ocenjuje, da bo ta problematika še kako aktualna v naslednjem obdobju.

Ob koncu poročila je dana splošna ocena, da so v tem času bili doseženi veliki pozitivni premiki na področju vseh dejavnosti razvoja in da je bil izvršni svet, kot kolektivni politično-izvršni organ, njegovim članom in vodstvu, vendar pripravljeni storiti vse za razvoj naše občine. Vedno znova se je dokazovalo, da je razvoj občine v direktni povezavi z operativnostjo izvršnega sveta in da je njegova vloga nepogrešljiva.

R. P.



Člani bivšega Izvršnega sveta SO Mozirje pred zadnjo sejo

Asfaltiranje ceste na Rožnik

Že lansko in predlansko leto so se krajsani, ki živijo ob cesti na Rožnik, dogovarjali, da bi končno le pripeljali asfalt tudi do breške cerkve. Po določitvi višine sredstev, ki naj bi jih prispeval vsak posameznik, so delavci Komunele iz Mozirja, ki je glavni izvajalec del, pričeli s trasiranjem. Skupaj s krajsani so se odločili, da bodo trimetrsko asfaltno muldo »potegnili« do Zupana in ne le do cerkve, saj v prihodnosti za to ne bo več prilike. Po zaključku so morali rešiti še odvodnjavanje, ki je krajani že prej povzročalo hude preglavice. Tudi sedaj so imeli komunalci precej težav in še močni nalivi bodo pokazali, če je bilo njihovo delo dovolj dobro. Računajo, da bodo z asfaltiranjem pričeli sredi maja.

Sredstva za asfaltiranje naj bi uporabili tudi iz zadnjega samopriskevka, vendar je ta denar pogoltnila gradnja prizidka zdravstvenega doma, ki je imela prednost pred ostalimi. Zato so si prebivalci ob cesti pomagali z lastnimi sredstvi, razliko pa bo pokrila Komunala. Celotna izgradnja bo stala okoli 850.000.—dinarjev. 450.000.—dinarjev

avansa je Komunala že pred tedni nakazala Cestnemu podjetju, da bi si tako zagotovili še staro ceno asfalta. Denar, ki so ga zbrali krajsani, znaša na računu 186.000.—dinarjev. Nekateri so določeno vrednost izkazali z lesom, od katerega naj bi dobili približno 92.000 dinarjev. Tudi ostali, ki so nekoč dobili pomoč od sokrajanov, so sedaj solidarnost vrnili. Žal so se slabo odzvala podjetja, kar spriči težkih likvidnostnih razmer niti ni čudno. Cerkev je prispevala le toliko, kolikor vsak posameznik. Trume ljudi, ki se vsako poletje na Rokovo in na praznične nedelje zgrinjajo do idilične cerkvice, si prav gotovo zaslužijo lepo in varno cesto, zato krajsani upajo, da se bo še kdo odzval in jih denarno podprl, če že enkratna nabirka na dan Sv. Roka mora iti v druge cerkvene namene.

Ko boste prejeli majske novice, bo cesta na Rožnik po vsej verjetnosti že dobila asfaltno prevleko in s tem bo rešena še zadnja slaba cesta v neposredni bližini Mozirja. Vsem, ki ste ali boste prispevali za cesto, se krajsani najlepše zahvaljujejo!

Andreja Britovšek

Kuge, lakote in volitev reši nas, o gospod!

S tem prirejenim sloganom, ki se je porodil med delom članov občinske volilne komisije, ne mislimo pihati na dušo krščanskim demokratom, marveč si želimo čim manj tako zapletenih volitev kot so bile prve demokratične in ki so zahtevale od vsake občinske volilne komisije širom Slovenije prenekanter nočno in jutranjo uro.

Priprave naše občinske volilne komisije so se pričele že pred Novim letom in dosegle svoj vrhunec zadnji mesec in pol pred volitvami, ko so se vsakodnevni delovnih sestankov udeleževali vsi člani ali njihovi namestniki. Po gorah papirja, zapisnikov in inštruktaž ter brez vsake tehnične opreme ali administrativne delovne sile smo se prebili do prvega kroga in ga izpeljali domala brez zapletov. Tudi drugi krog je bil izpeljan brezhibno, k čemur so pripomogli volilni odbori, ki so bili na voliščih že utečeni od prvega kroga. Tako smo v obeh krogih uspeli med prvimi spo-

ročiti rezultate Republiški volilni komisiji. Celotno delo okrog volitev pa se je zaključilo šele konec meseca aprila.

Občinska volilna komisija se na čelu s predsednikom Božo Meh iz Velenjskega sodišča najlepše zahvaljuje za delo vsem odborom in volilcem za sodelovanje, ki so vestno in v velikem številu izpolnili svojo volilno pravico. Obenem čestitamo izvoljenim kandidatom in jim želimo, da bi pri njihovem težkem delu, ki jih čaka, vestno zagovarjali in uresničevali naloge, ki so se jim zavezali s svojo kandidaturo.

Člani in namestniki Občinske volilne komisije so bili: predsednica Boža Meh, namestnik Darko Repenšek, tajnik Anka Žiher, namestnik Darko Blagovič, Mija Pavlin, Marjeta Bele, Jože Bider, Franc Stiglic, Marija Gregor, Marija Janžovnik, Franc Zvir, Betka Gaberc, Roman Grudnik, Andreja Britovšek.

AB



Člani občinske volilne komisije neposredno po zadnjem oddanem zapisniku o volitvah

Kako v naprej?

Če bom s temi vrsticami dregnil v osir, bom pač moral prenesti tudi boleče pike. Vendar želim le opozoriti na nekaj stvari, ki se še ne pojavljajo kot vprašanja, za katera moramo najti rešitve.

Že vrsto let doživljamo zaprtost denarnih zavodov in človeku se zdi, kot da se za zidovi teh »palač« dogaja nekaj, kar ni za vsakogar, ni za ljudstvo. Slovenci pa nismo bili vedno tako odtrgani od dogajanj v poslovanju z denarjem. Imeli smo dobro zastavljene hranilnice, ki so domala v vsakem večjem kraju (vasi) pomenile osrednje zanimanje prebivalcev. Tembolj, ker so v njih odločali člani oziroma od njih izbran upravni odbor. Na dlani je, da se ljudje veliko bolj vključujejo tam, kjer je njihova volja upoštevana in tam, kjer najdejo v primeru potrebe tudi posluh.

V naši dolini so delovale hranilnice dveh vrst, rafaznovke in deličevke. Prve so bile predvsem tako imenovane »kmečke«, druge pa so poslovale včasih za večje območje z več denarja. Če bi omenili le neka-

tere izmed njih, bi morali poudariti, da so na Rečici imeli odlično hranilnico, ki je pritegnila poslovne prijatelje celo iz spodnjega dela doline, ki je tedaj bila pretežno hmeljarska. Preveč bi bilo naštevanja, povejmo le to, da niti ena od hranilnic v dolini ni bila v rdečih številkah in da so vse služile zanimanju ljudstva. Bile so dejansko »ljudski denarni zavodi«. Ob tem je treba reči, da so poslovale z malo ljudi in so zato imele odlične poslovne uspehe. Pa kaj bi dokazovali, kar malo čez meje pogledjmo, Slovenci imajo tam odlične hranilnice, zakaj bi torej to vprašanje bilo za nas nesprejemljivo, kot to radi nekateri trdijo.

Vsaka pretirana centralizacija povzroča pretok sredstev v osrednje enote, jih odtujače okoli, kjer so bila zbrana, ali drugače, to okolje potem, ko je denar vložilo, nima nobenega pregleda, kam se ta usmerja, ali kratkomalo, nima več vpliva na denarne tokove iz svojih žepov.

Morda kaže v novih razmerah vendarle malo razmisliti tudi o tem.

A. Videčnik

Po dvanajstih letih dočakali asfalt

Dvanajst let je minilo, kar so se takratni predstavniki KS Gornji Grad in zaselka Lenart prvič vsedli za skupno mizo in se pričeli pogovarjati o posodobitvi ceste v Lenart. Po prvotnem načrtu naj bi se asfaltiral odsek ceste, ki pelje v Kanolščico v dolžini dveh kilometrov. Leta so tekla, obljube so se vrstile, nezadovoljstvo ljudi, ki živijo na tem področju, se je upravičeno stopnjevalo, zakaj ni je bilo in mislim, da je tudi v bodoče ne bo akcije v kraju, da se je ne bi udeležili po svojih močeh. Modernizacija je bila sicer predvidena v krajevem samopriskevku, vendar plan in realizacija sta različna pojma, zato so se Lenartčani odločili zadevo speljati nemudoma z mrtve točke. Skupaj s predstavniki KS Gornji Grad so formirali gradbeni odbor, ki naj bi vodil in nadziral dela. Poudariti velja, da so prvotni načrt spremenili, odločili so se namreč, da poleg ceste v Kanolščico asfaltirajo tudi ceste v Rogački graben in to obe v dolžini dveh kilometrov.

Drzna odločitev, ki ni trpela odlašanja, zakaj inflacija je neusmiljeno desetkala že tako skromna sredstva, ki so se stekala v krajevno blagajno v obliki samopriskevka. K sodelovanju so pritegnili GG Nazarje, ki je obe cesti pripravilo do faze asfaltiranja.

Gozdarji so na ta način prispevali ogromen delež, za kar jim gre seveda vsa zahvala. Levji delež finančnega bremena pa je padel, tako kot se v naši družbi pač spodbodi, na ljudi, ki gravitirajo na to

področje. Samo podatek, da so morali kmetje v Rogačkem grabnu oddati za ta namen tudi po 80 m³ in več lesa, v Kanolščici pa zaradi manjšega obsega del nekoliko manj, pove dovolj. Delavci so prispevali svoj delež seveda v denarju. Ogromno finančno breme bi bilo seveda premalo, če ne bi ti kleni in trmasti gorjani vsak prosti čas izkoristili za delo na cesti in tako še dodatno prispevali v obliki prostovoljnega dela. Tudi nedelja ni bila ovira, če je potreba tako nanesla. Finalna dela, torej asfaltiranje so zaradi finančno najbolj ugodne ponudbe prevzeli delavci SCT iz Ljubljane, ki so prve dni maja položili tako dolgo pričakovan asfalt.

Na tem mestu velja omeniti poleg gradbenega odbora, ki je vodil akcijo še Matija Završnika in Franca Bezovška, ki sta vodila operativna dela na terenu. Brez njune volje, ki je včasih mejila že kar na trmo, bi se Lenartčani še danes vozili po makadamu.

Krajsani Lenarta pa naj služijo kot primer vsem tistim, ki krivdo za nerealizirane načrte valijo na težke gospodarske in ne vem kakšne čase še. Le tako slabi časi izgubijo svoj negativni predznak, če se jim po robu postavi združena moč in prepričanje v končni uspeh, tako kot so to storili Lenartčani. Vedeti namreč velja, da podarjenega ni nič, ne v dobrih ne v slabih časih.

Sicer pa, čase ustvarjamo ljudje, mar ne!

EDI MAVRIČ

Nov objekt in lavinski tečaj

Člani kinološkega društva nadaljujejo z rednim delom, ki so ga letos še okrepili. Ob redni vadbi na vežbališču v Varpoljah so pred in med prazniki poskrbeli za delovne akcije, s katerimi so si zagotovili še en objekt, nujno potreben za še boljše delo društva, ob tem pa vsa dela opravili sami. Poleg tega so prav tako v prazničnih dneh organizirali priprave za izpi-

te za lavinska tečaja 1 in 2. Na snežnem plazu v Logarski dolini se je zbralo 15 članov s svojimi štirinožnimi prijatelji, pri organizaciji pa so pomagali gorski reševalci. Praktična vaja, ki so jo dopolnili tudi z nočnim delom ob bakljah, je uspela, izpite pa bodo prav tako v Logarski dolini opravili v prihodnjih dneh.

(j. p.)

Križi in težave z mozirsko obvoznico

Skupina občanov iz Mozirja, ki je sprožila ustavni spor, je verjetno nesrečna, obiskovalci Savinjskega gaja so najbrž zadovoljni, večina prebivalcev Mozirja pa zaskrbljeno gleda na gradbišče mozirske obvoznice, kjer se že kar nekaj časa nič ne dogaja. Med njimi pa krožijo najrazličnejše govorice o nadaljnji usodi tega velikega projekta. Od tistih najbolj fantastičnih, ki imajo svoj izvor pri Pustu mozirskem, češ da je to bodoča letališka steza, pa do tistih, ki se zdijo najbolj vsakdanji, in sicer da je zmanjkalo denarja za nadaljevanje gradnje.

Tisto o nesrečni skupini občanov iz Mozirja smo zapisali, ker so si prizadevali, da bi že na samem začetku ustavili gradnjo, pa jim to ni uspelo. Obiskovalci Savinjskega gaja pa so nenačakovano dobili zelo veliko število dodatnih parkirnih prostorov na trasi bodoče obvoznice.

Edino, kar pa je res, pa je to, da že nekaj časa dela na obvoznici več ali manj stojijo. Pa si pogledajmo vzroke za to.

V naših razmerah je popolnoma vsakdanja stvar, da se veliki objekti gradijo v fazah in tako se tudi zagotavljajo sredstva za financiranje. To je le ena posebnost v naših neurejenih razmerah, druga pa je, da v Sloveniji trenutno ni objekta, ki bi se gradil po sprejetih srednjeročnih, dolgoročnih in kaj vem še po kakšnih planih. Tako je tudi v naši občini in če bi bilo drugače, verjetno ne bi nikoli dobili nobenega novega objekta. Ni prav — je pa praktično.

Torej — tudi za mozirsko obvoznico so bila zagotovljena le sredstva za prvo fazo, ki je več ali manj končana. Po načrtih naj bi se cela obvoznica gradila dve leti. Če bo zgrajena v tem času, bo to

verjetno že kar rekorden čas, saj vemo, da se ravno zaradi finančnih težav podobne obvoznice okoli manjših krajev gradijo še po dvakrat ali trikrat dlje. Za prvo fazo (nasipi) je bilo potrebno odšteti približno 4800 starih milijard din, ki jih je prispevala republiška skupnost za ceste. Zagotovljena so tudi sredstva za izgradnjo petih mostov. Po prvotnem načrtu bi morali biti mostovi montažni, ker pa se je pokazalo, da so le ti dosti dražji od klasičnih, so se naposled odločili za slednje.

In kakšna sredstva je pri vsem tem prispevala mozirska občina? Pravzaprav minimalna. Plačati je bilo potrebno odkupljena zemljišča, sklenjena je pogodba za preselitev elektrike (280 starih milijard), nadalje za prestatitev PTT kablov v višini 500 starih milijard, ki jih je treba plačati v treh obrokih. Razliko nad dogovorjeno ceno plača PTT podjetje. Še vedno pa je odprto vprašanje zamenjave za približno 150 kvadratnih metrov zemljišča, po katerem poteka trasa nove obvoznice, ravno tako pa so še odprta vprašanja, kaj bo z vikendi, ki so na področju obvoznice.

Vmes pa so »izbruhnile« volitve in stara oblast se je poslovila, nova pa še ni prevzela dolžnosti. Ena izmed pomembnih bo gotovo nadaljevanje gradnje obvoznice, saj se zaradi menjave oblasti čas ne bi smel ustaviti. Potreba po obvoznici pa je vendar nesporna in to ve vsakdo, ki je bil kdaj ob špiči v središču Mozirja.

Kot da ne bi bila izgradnja obvoznice dovolj zapletena naloga, jo otežuje še ustavni spor, ki ga je sprožila skupina občanov iz Mozirja že 26. decembra lani. Objavljamo faksimile prvega dokumenta, s katerim se je pričel postopek pri Ustavnem sodišču Slovenije:

Skupina občanov MOZIRJE

Datum: 26. december 1989

Ustavno sodišče SR SLOVENIJE
Beethovnova 10
61000 LJUBLJANA

ZADEVA: Obvoznica v Mozirju

Skupščina občine Mozirje je na sejah Zbora združenega dela in Zbora krajevnih skupnosti sprejela 15. novembra 1989 Odlok o lokacijskem načrtu rekonstrukcije obvoznice Mozirje (Ur.l.SRS, št. 38/89). Razmere na področju planskih aktov, zlasti dolgoročnega plana občine za obdobje 1989 - 2000, pa odpirajo vprašanje veljavnosti in uporabnosti sprejetega prostorskega izvedbenega akta. Dolgoročni plan je namreč Skupščina občine Mozirje sprejela decembra 1985, ni ga pa objavila kot to določata Ustava SR Slovenije in Statut občine. Pomembnejša pa je ugotovitev, da sprejeti planski akt ni skladen z obveznimi izhodišči dolgoročnega plana SR Slovenije za obdobje 1986 - 2000, zaradi katere je Skupščina občine Mozirje z odlokom sprožila usklajevanje ter spreminjanje in dopolnjevanje planskih aktov (Ur.l.SRS, št.41/88), ki še ni opravičeno.

Navedena dejstva izpostavljamo predvsem zato, ker gre za vprašanje uskladitve poteka potrebne obvoznice v prostoru. Ta prometnica je vsekakor širšega pomena, saj je razrešitev vprašanja ugotovljene neskladnosti njenega poteka v prostoru predvidena tudi z veljavnim družbenim planom SR Slovenije za obdobje 1986 - 2000. Pričakujemo, da bo naslovljeno sodišče s svojo odločitvijo preprečilo izvajanje sprejetega lokacijskega načrta za obvoznico Mozirje, katere potek v planskih aktih prostorsko še ni usklajen.

SKUPINA OBČANOV

V VEDNOST:

- Republiški komite za družbeno planiranje
- Republiški komite za varstvo okolja in urejanje prostora
- Zavod SR Slovenije za družbeno planiranje

Da si bodo bralci ustvarili točno predstavo, v čem je jedro spora, objavljamo tudi dokument z dne 9. marca 1990, v katerem so

navedeni tudi vzroki za izpodbijanje lokacijskega dovoljenja za rekonstrukcijo obvoznice v Mozirju.

Dušan HVALA
61 000 LJUBLJANA
Pod hrast 1 22

Datum: 09.03.1990

VRHOVNO SODIŠČE SR SLOVENIJE
61 000 LJUBLJANA
Tavčarjeva 9

REPUBLIŠKI KOMITE ZA VARSTVO OKOLJA IN UREJANJE PROSTORA
61 000 LJUBLJANA

ZADEVA: LOKACIJSKO DOVOLJENJE ZA REKONSTRUKCIJO OBVOZNICE V MOZIRJU

Izpodbijam lokacijsko dovoljenje, ki ga je izdal Komite za urejanje prostora in varstvo okolja občine Mozirje za rekonstrukcijo obvoznice 18. novembra 1989 pod številko 351 - 514/89 - 3.

Svoje ravnanje utemeljujem z dejstvom, da je bilo navedeno dovoljenje izdano na dan objave odloka o lokacijskem načrtu rekonstrukcije obvoznice Mozirje v Uradnem listu SR Slovenije, št. 38/89. Bistvena pri tem pa je ugotovitev, da je Skupščina občine Mozirje sprejela omenjeni prostorski izvedbeni načrt 15. novembra 1989, torej tedaj, ko svojega dolgoročnega plana še ni uskladila z obveznimi izhodišči dolgoročnega plana SR Slovenije za obdobje od leta 1986 do leta 2000, družbenega plana občine za obdobje od leta 1986 do leta 1990 pa sploh ni bilo in ga še vedno ni, čeprav teče že zadnje leto srednjeročnega planskega obdobja.

Sporočiti bi želel tudi, da je v zvezi s spornim lokacijskim načrtom sprožen postopek pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije, obvoznico samo pa intenzivno gradijo.

S spoštovanjem,

Dušan HVALA

Skupščina občine Mozirje je seveda odgovorila Ustavnemu sodišču in v daljšem zapisu je zapisano tudi sledeče:

Znano nam je, da v tem predhodnem obdobju do objave dolgoročnega plana občine Mozirje izvajamo samo tista določila dolgoročnega plana, ki so usklajena z republiškimi izhodišči, pa še to v primerih, ki ne predstavljajo in ne povzročajo konflikta v našem prostoru.

Zato v primeru lokacijskega načrta obvoznice Mozirje ni bil namen Skupščine in njenih organov, da ustvarjajo konfliktno razmere, ampak s planom predvidene razvojne usmeritve prično operativneje pripravljati. Tako je bila ena od nalog priprava dokumentacije za obvoznico Mozirje. Ta potreba je prisotna v kraju Mozirje že več desetletij.

V času objave javne razgrnitve osnutka lokacijskega načrta (Ur. list SRS, št. 30/89) ni bilo nobene pismene pripombe ne v Krajevni skupnosti Mozirje in ne na upravnem organu občine. Tudi javna razprava z udeležbo preko 80 občanov (priloga zapisnik) ni pokazala odklonilnega stališča, ampak je v zaključku želela realizacijo in razrešitev sedanjega nemogočega prometnega stanja v naselju Mozirje.

Tudi z lastniki prizadetih zemljišč so doseženi sporazumi oz. soglasja za odstop zemljišč (pogodbe o prodaji, zamenjavi zemljišč v prilogi).

Obravnavana obvoznica Mozirje je opredeljena tudi na podlagi sprememb in dopolnitev družbenega plana SR Slovenije za obdobje 1986—1990, dopolnjen 1989, kot plan za leto 1990.

Na kratko bi želeli pojasniti vsebino problema, ki je v tem, da se skozi ožino trga Mozirje leto transportira cca 400.000 m³ lesnih sortimentov, dnevno preko

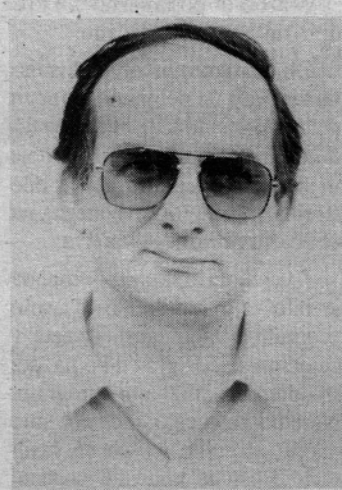
120 avtobusov in več sto osebnih avtomobilov, in bo potrebno problematiko prometa razreševati v izogib še večjega števila prometnih nesreč.

Ugotavljamo, da je za razrešitev prometne problematike naselja Mozirje podan širši družbeni interes, kar je razvidno iz razrešitve zemljiške problematike in javne razprave občanov.

Izdelani predlog dolgoročnega plana občine Mozirje, z vsemi usklajevanji tako na nivoju občine kot posameznimi republiškimi institucijami, je v zaključni fazi potrditve pri Zavodu SR Slovenije za družbeno planiranje v Ljubljani. Objava dolgoročnega plana občine Mozirje za obdobje 1986—2000 z dopolnitvijo 1989 bo izvedena v uradnem glasilu spomladi 1990.

RAJKO PINTAR

»Vsak izum mora v proizvodnjo«



TONI RIFELJ

Med tridesetimi dobitniki prvomajske nagrade dela v Jugoslaviji in od tega štirimi iz Slovenije, podelili so jih med prazniki v palači federacije v Beogradu, je tudi Toni Rifelj, inovator v svobodnem poklicu iz Gornjega grada. Če po drugem ne, potem Tonija poznamo po priljubljenih motorjih Tori v nekaj različicah, seveda pa to ni edini razlog, da je prejel to visoko priznanje, za katero ga je predlagala zveza izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav iz Ljubljane, katere član je.

Razlog je v dvanajstih patentih in modelih, ki imajo potreben žig zveznega zavoda za patente, bistvo pa v tem, da je Toni zadovoljen le takrat, ko na podlagi njegovega patenta pride iz obratovnice končni izdelek. Skoraj v vseh dvanajstih primerih mu je to tudi



Dela na izsuševanju Pobreškega polja so bila zahtevna in obsežna.

Bitka na Pobreškem polju dobljena!

Tako nekako je pričel svoje poročilo predsednik gradbenega odbora za izsuševanje Pobreškega polja, Matija Petrin. Človek, ki ne pozna okoliščin, ki so spremljale priprave in dela, bi mislil, da Petrin pretirava. Vendar podobno velika dela povzročajo nesoglasja, spore in morda celo resne zaplete, saj končno gre za zemljo, s katero se nekaj dogaja in na katero so ljudje pač navezani.

Že pred drugo svetovno vojno so se lotili izsuševanja na pobudo učitelja Franca Petrača, ki je služboval na šoli Gorica. Tudi tedaj je vodil odbor Petrin, vendar oče Matije Petrina. Še med vojno so dela nadaljevali, vendar pa so leta 1942 z njimi prenehali. Po tem so o tem veliko razpravljali, vendar so šele leta 1985 v sestavu ZKZ Mozirje ustanovili gradbeni odbor za izsuševanje tega polja. Petrin ob tem ne pozabi poudariti izredno prizadevnost zadruga, kajti sicer bi stvari spet zastale. Prve načrte je prevzel v izvedbo Nivo Celje, žal pa so priprave zastale zaradi nesoglasij lastnikov zemljišč. Načrtovalci so bili brez poslušarja za želje kmetov, zato se je gradbeni odbor odločil za drugega izvajalca in načrtovalca. Načrt je izdelal inž. Grošeta iz Maribora in dela so prevzeli ljudje iz Vodnega gospodarstva Maribor. Lastniki zemljišč so s sodelovanjem Mariborčanov bili zelo zadovoljni, dela pa so hitro napredovala. Zaključili so jih 10. maja t. l., konec dober, vse dobro, je dejal Pe-

trin in poudaril veliko gospodarsko pridobitev za vse lastnike zemljišč na Pobreškem polju. Če bo kdaj prišlo še do združevanja oziroma sporazumne arondacije, bo uspeh za več rodov dosežen. Seveda mora za to biti volja vseh!

V razgovoru z direktorjem ZKZ Mozirje inž. Plaznikom, smo izvedeli še nekaj števil, ki ponazarjajo obseg opravljenih del. Izboljšano je bilo okoli 164 ha zemljišč, od tega izsušenih 102 ha. Preko 9000 m³ zemlje so izkopali za odprte jarke v sistemu, položenih je bilo kar 28 km drenažnih cevi od 3,5 do 8 cm premera, vgradili so preko 3000 m³ gramoza v samo omrežje, na poljske poti pa dodatno še 1000 m³. Potrosili so 100 ton kremenčeve moke, predračunska vrednost pa je znašala po cenah februarja 1990 1.831.000 ali 1800 starih milijard. Od teh sredstev je prispevala Zveza vodnih skupnosti Slovenije 90%, ostalo pa so z deli opravili kmetje sami. Delež družbenih sredstev v ta obsežna dela je torej izredno velik in le škoda, da teh možnosti zlepa ne bo več in da so pobreški kmetje še pravočasno izkoristili daną možnost, seveda ob vsestranskem prizadevanju ZKZ Mozirje in njenih delavcev.

In ob koncu je inž. Plaznik izrazil željo, da bi naj primer Pobrežja postal zgled za druga območja, kjer še vedno preveč talne vode povzroča težave v pridelavi kmetijskih dobrin. Vse dobro, je dejal Pe-

vsem poskrbela za prodajo Torijev na italijanskem tržišču. »

Zaradi vseh teh prizadevanj je Toniju zmanjkalo časa za inovacijsko dejavnost, kar pa ne pomeni, da se je ta ustavila. Nove ideje ima na obeh svojih programih, to sta motorni in zeleni. Zaradi sprememb na Tomosovih motorjih bo treba spremeniti modele motorčkov, izdelal naj bi tudi trikolinski dostavni avto. Izboljšal bo uporabnost čistilk, ki ne bodo več namenjene samo čiščenju, se pravi košenju, ampak bo mogoče na osnovni motor priključiti še frezo in črpaliko.

Sicer pa so med njegovimi patentni napenjalni mehanizem, nov prilagojen krmilni mehanizem, univerzalna ključavnica za čelade, dva modela prenosnih čistilk, najbolj znani pa so mozorji Tori. Zanje je dobil patent leta 1985, lanskega julija pa so izdelali že desettisoči primerek od štirih različic, ki se jim je predlani pridružil še skuter Meri in v teh dneh bo s trakov prišel že tisoči. Vse to opravijo v njegovi delavnici v Gornjem gradu, sicer pa proizvodnja temelji na kooperaciji, v čemer je po njegovem mnenju bodočnost. V Gornjem gradu imajo »sedež« razvoj, montažo in servisiranje, vse ostalo je v rokah kooperantov.

Žilica mu torej ne da miru, pri čela pa se je razvijati v očetovi delavnici, saj je bil oče zelo podjeten in je svoje čase pogruntal marsikaj novega. Na trgu tako lahko pričakujemo še več sadov Tonijevih snovanj in prizadevanj.

J. P.



Še preden so se na traso nove obvoznice v Mozirju pognali prvi stroji, je že bil sprožen ustavni spor.



Udeleženci občnega zbora Občinske gasilske zveze Mozirje so se letos zbrali v Bočni.

Pokažite voljo in zaupanje!

Pisali smo že, da skupina za pripravo tridesetega jubilejnega flosarskega bala na Ljubnem že razmišlja in snuje načrte o popes-tritvah in novostih za našo prireditvev prvo nedeljo v avgustu. Omenili smo že, da bi radi predstavili Ljubno nekoč in danes v sliki in besedi, pokazali pa bi radi tudi nastanek in razvoj tridesetletne tradicionalne prireditve.

Zato še posebej priporočamo in prosimo vse tiste, ki imajo stare fotografije kraja ali posnetke iz flosarskih balov, če bi jih bili pri-

pravljeni odstopiti v času prireditve za razstavo v OŠ Ljubno. Ves posojeni material bomo vrnil lastnikom, jamčimo pa tudi za kakovost, saj bomo fotografije zavarovali.

Prosim, če jih lahko prinesete v šolo vsak delovni dan tov. ravnatelj ali tajnici do 15. 7. 1990.

Koordinacijski odbor pri Turističnem društvu Ljubno se vam za izkazano zaupanje in sodelovanje že vnaprej zahvaljuje.

ANKA RAKUN

»Oj-te mlinar, - oj te mlinar...«

»Dosežke« kmetijske in siceršnje politike danes srečujemo na vsakem koraku, ali pa tudi ne. Med izgubljene (skoraj) pridobitve vsekakor sodijo mlini, katerih kolesa so se še ne tako davno vrtele na vsakem potočku, strugi ali reki in skrbela za vsakdanji kruhek. Za moko pravzaprav, razno-razni ukrepi pa so večino kmetov v Zgornji Savinjski dolini, odvrnili od sejanja pšenice in drugih žit; tako je danes ajda že pravi naravni čudež. Časi pa se vendarle spreminjajo. Malo zdrav razum in malo naraščajoča kriza sta kmete spet spodbudila k setvi žit.

In tako je v Spodnji Rečici znova oživel stoletje in več daleč naokrog znani Brinovčev mlin. Prvi znani papirji o njegovem delovanju segajo v leto 1875, omeniti velja večjo prenovitev v letu 1939 in povojno delovanje do leta 1960. Takrat so se mlinski kamni ustavili. Žal ali na srečo »samo« do leta 1988. Potrebe in želje kmetov so Franca Kolenca spodbudile, da je pričel mlin obnavljati, saj po starem ni bilo moč zadostiti potrebam. Franc je mlin povečal, za pravo mletje je bila potrebna tudi sodobna oprema, ki jo je uvozil iz Italije in mlin je zaživel z novo opremo, pa tudi dobri stari mlinski kamni za posebne vrste žit se še vrtijo. Odločitev je bila pravilna, čeprav so jo enakovredno pogojevali veselje do mlinarske dejavnosti, potrebe in želja po zaslužku, ki pa je po pričakovanjih na zadnjem mestu.

Pričel, boljše rečeno nadaljeval, je Franc Konec, na njegovo veselje pa se je za mlinarja odločil tudi sin Boštjan, ki je sedaj »nosilec dejavnosti«, seveda pa brez očetove

pomoči ne gre. Kmetje iz savinjske in šaleške doline ter koroške pridno prihajajo in vozijo žito. Franc in Boštjan imata najraje, če pridelovalci pripeljejo vsaj 2 do 3 vreče pšenice. Ker imajo ljudje radi, da dobijo moko iz lastnega žita, zamenjave žita za moko ne ponujata več. Za vsa ostala žita je treba počakati teden dni, saj so količine premajhne, na vsak način pa jih dobite od četrtega do četrtega ali od sobote do sobote, ta dva dneva ima namreč mlin odprta vrata, čeprav melje vse dni.

Boštjan kot čisto ta pravi mlinar posebej poudarja: »Kmetje bi morali bolj paziti na kakovost žit, morali bi sejati bolj trde sorte žit, počakati, da záres dozori in jih pravilno posušiti, brez tega dobre moke ni, manj pa bo tudi pripomb, da moka ni dobra.«

Tisti, ki žita ne sejemo, lahko moko tudi kupimo, ob četrtnih ves dan in v sobotah dopoldne. Na izbiro so pšenična ostra in mehka moka, polbela, fina in groba bio moka (to sta polnovrednostni moki), pšenična moka, mleta na kamen za peko kruha, koruzna bela moka, občasno tudi ržena moka in koruzni zdrob, česar pa predolgo ne moreta imeti na zalogi. Prevelikih težav pri uveljavljanju svoje obrti nista imela, računata pa na milejše davčne obremenitve, saj je oprema draga, dela veliko, morebitne okvare je treba odpraviti takoj, pri čemer so vprašanje izvajalci in čakanje na njih, zaslužek pa temu nikakor ne ustreza. Mlinski kamni pa se vendarle morajo vrteti in se bodo nemara v prihodnosti še bolj.

J. P.

Gasilci položili račune

Za nami je obdobje večletnega aktivnega, požrtvovalnega in uspešnega dela na področju požarnega varstva. Leto, ki je za nami, je bilo prelomno na vseh področjih pa tudi za našo dejavnost. Prehajamo na novo organiziranost, ki je za nas še vedno negotova, tudi na področju financiranja, zato je odvisno od nas samih tudi glede na spremembe, kako bomo našli svoj prostor in mesto v tej organiziranosti.

Osnovna nit razprav in dela občnih zborov pa je ugotovitev, da je osnovna naloga vsake gasilske organizacije, da vzgaja in krepi pripadnost članstva, odgovornost za pomoč in prostovoljno sprejemanje obveznosti do družbe in posameznikov. Te največje moralne kvalitete človeka, ki jih prostovoljno gasilstvo goji, nam ni nihče poklonil, ampak izhajajo iz našega dela, ki ima že stoletne tradicije, zato jih moramo skrbno gojiti in varovati. Družba pa nam mora pri tem pomagati in nas



Stari in novi predsednik Občinske gasilske zveze Mozirje

podpirati. Krčenje pravic in sredstev požarni varnosti in njenim izvajalcem naj se ne izvaja, ker se je že nešteto krat ob nesrečah in požarih dokazalo, da so škode ogromne in neprimerno večje kot pa vlaganje v gasilsko dejavnost, ki izhaja iz humanosti in ogromno vloženega dela, truda in znanja za družbo in posameznike, ki pa ni in ne bo nikoli plačano.

Ob teh ugotovitvah in dogajanjih je prav, da položimo obračun dela za preteklo leto, hkrati pa tudi za štiriletno mandatno obdobje in razvojni program, kaj je bilo storjenega in opravljenega na področju požarnega varstva.

Z veseljem lahko zapišemo, da je bilo zelo uspešno in da smo program dela iz lanskega leta v celoti uresničili, prav tako pa tudi srednjeročni razvojni program. Naredili smo celo več, kot smo načrtovali, tako v vseh 15 gasilskih društvih kot tudi v sami občinski gasilski zvezi Mozirje. Razveseljiva pa je pri tem ugotovitev, da pri delu nismo bili osamljeni, ampak so nas podprli naši občani, delovne organizacije in drugi, ki čutijo potrebo po požar-

ni varnosti in preventivi in se zavedajo njene pomembnosti.

Za pokušino morda samo nekaj najpomembnejših podatkov iz štiriletnega razvojnega programa, ki smo ga uspešno zaključili:

Uspeli smo adaptirati, zgraditi ali obnoviti vse gasilske domove in jih opremiti tako, da služijo svojemu namenu.

Vsem gasilskim društvom smo nabavili mobilne UKV postaje in 21 prenosnih ročnih UKV postaj, ki so se izkazale kot zelo učinkovite za hitro in uspešno povezovanje v intervencijah na požariščih in drugih elementarnih nesrečah.

Nabavljenih je bilo 7 novih orodnih avtomobilov, 6 avtoci- stern, 3 komandna vozila in 5 motornih črpalk. Poleg tega pa smo opremili vsa gasilska društva z delovnimi oblekami. Sama društva pa še z ustreznim številom novih svečanih uniform. Tudi na pionirje in mladino nismo pozabili, vendar bomo v bodoče tem morali pri uniformiranju posvetiti več pozornosti, še posebej pa našim članicam in mladinkam. Pri opremljanju pa seveda nismo pozabili na potrebno gasilsko orodje in opremo, ki ga uporabljajo naši gasilci pri svojem delu.

Nenazadnje pa nismo pozabili na izobraževanje našega članstva, saj se zavedamo, da brez dobrih in sposobnih gasilcev nam tudi sodobno gasilsko orodje in oprema nič ne koristita. Tako smo s stalnim strokovnim izobraževanjem pridobili 15 gasilskih častnikov, 56 nižjih gasilskih častnikov, med njimi 7 žensk, 15 republiških gasilskih sodnikov in 46 gasilskih strojnikov. Za 3% pa smo tudi povečali članstvo, predvsem pri najmlajših — pionirjih.

Rezultati teh prizadevanj pa se nam vseskozi kažejo tudi na občinskih, območnih in republiških tekmovanjih, kjer dosegamo nadpovprečne rezultate. To pa je tudi garant, da imamo usposobljene kadre za potrebe požarnega varstva, kar je seveda naša osnovna naloga.

Pomembno pri vsem tem pa je tudi, da smo gasilci našli stik in uspešno sodelovanje z našimi občani, delovnimi organizacijami in delavci, ki združujejo sredstva za potrebe požarnega varstva in gasilstva nasploh. Poleg tega pa še dodatno s sredstvi referendum ali drugimi prostovoljnimi prispevki, s čimer pomagajo gasilskim organizacijam pri uresničevanju njihovih nalog, zato jim gre iskrena in pristrčna hvala z željo, da tako nadaljujemo tudi v bodoče. Naša želja pa je tudi, da nas naša širša družbena skupnost ne pozabi v teh težkih gospodarskih in drugih težavah, ampak nas podpre in omogoči normalno delo in razvoj.

Milan Kopitar



Vseh trideset ljubenskih godcev je številnim poslušalcem zaigralo še nekaj melodij.

Srečanje ljudskih godcev

Zaradi izrednega zanimanja in privlačnosti prireditve na Ljubnem na Belo nedeljo dolgujemo godcem, ki so očarali in pritegnili s svojim nastopom oz. programom rekordno število obiskovalcev, posebno pohvalo. Cenimo njihovo voljo, smisel za humor, pripravljenost za sodelovanje, sproščen nasmeš in skromnost. Ljubenski godci posebne reklame res ne potrebujejo. Kar trideset jih je bilo iz naše okolice, ki so nam zagodli stare viže, v glavnem takšne, ki so se jih naučili od staršev, starih staršev ali prijateljev, saj godci not ne poznajo. Vse viže igrajo na pamet. Uprižorili pa so nam tudi smešne in zanimive igrice z ohceti, kot so: Prodajanje rac, Električni deda in Vedež.

Značilne »družinske« skupine med nastopajočimi so bile: Fužirjeva, Kogovska, Murčeva, Podleška, Vrtnska in Žonova. Igrali so: Ulolekov Jože, pa Koski Franci, Replski Darinko, Podleški Janko in Karel ter njun prijatelj Dani, pa Murčeva Jože in Zdravko, Vrtnski Vinko in njegov nečak Robi, Žonovi Franc in Bogdanov Jani, pa Požeška Betka, Tončeva Ida in Ivan, Ivko, Jože

in Maks, pa Fužirjeva Draga in Rački Lojz, Žonov Janez, sin Ivan pa Filečev Janko in Sedlski Andrej, Kogovski Jože, sin Jože in vnuk Tadej in Lokerski Vido, Prepadnikov Rajko iz Luč ter Petkov Ivo iz Gornjega Grada. Viže imajo zanimive naslove, kot so: Celjska polka, Drijadrajša polka, valček Vrtnikovega očeta, Itorgljeva polka, polka Ivanovega očeta in polka Ivanove mame, Lastovka, Lizika, Imela sem fanta lušnega, Koza bejš, Šramel in drugi valček.

Prireditve smo morali čez štiri-najst dni ponoviti, saj prvič ogromno ljudi sploh ni moglo v prenatrpano dvorano.

Srečanje ljudskih godcev pod »taktirko« mentorice Jelke Marovtove, ki so jo ljubenski godci »okronali« s predsednikom sekcije, bomo pripravili tudi drugo leto na Belo nedeljo in povabili godce iz vse doline, če bosta seveda Jana in Lenka še pripravljene pomagati.

Še najlepše je, če zaključimo z izjavo navdušene Jože, ki pravi: Fantje, to je tapravo, tovrstnega razvedrila smo mi navadni ljudje, lačni.

ANKA RAKUN

Unikatni izzivi za lovce

Ob preobitici najrazličnejših obrtnih dejavnosti v Zgornji Savinjski dolini, ki jih ne bi posebej naštevati, saj jih je res veliko in preveč, na vseh področjih manjka storitvene dejavnosti.

V zadnjem času sicer rastejo kot gobe po dežju v najboljši letini, njihova raznolikost tudi razveseljuje in so povsem v skladu z »modnimi in demokratičnimi trendi«, velja opozoriti tudi na nekatere, ki so si že v prejšnjih letih utirale pot in vsaj delno pripravljale temelje za sedanji razcvet.

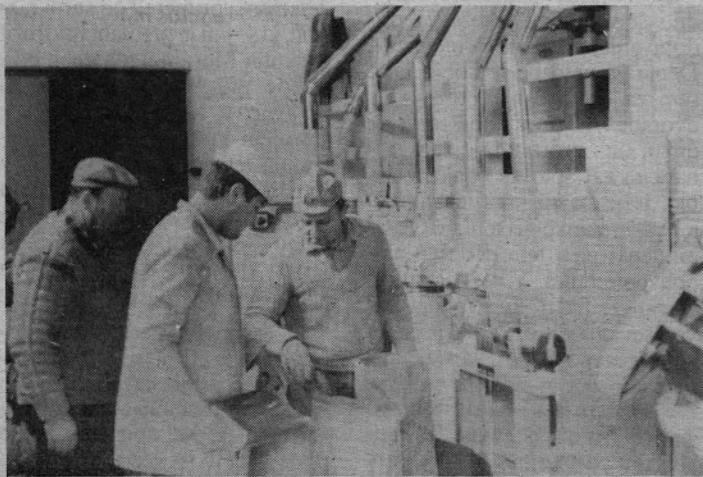
Puškarkstvo Iztoka Podkrižnika na Ljubnem ob Savinji vsekakor sodi zraven. Prav čudno se namreč sliši, da ob vseh lovcih, strelcih in še komu, ki ga poznamo, v vsej dolini in še malo naokrog ni bilo puškarka. Led je prebil Iztok Podkrižnik pred leti in danes že lahko rečemo uspešno, v zadovoljstvo vseh, ki potrebujejo njegove usluge, pa v zadnjem času tudi v svoje, čeprav mu težav še vedno ne manjka. Rad pripoveduje o vsem tem. »Že kot otroka me je oče pogosto jemal s seboj na lov in me počasi ter vedno bolj zastrupljal z lovom in obenem z lovskim orožjem. Prav slednje je v meni prebudilo željo, da postanem puškar, dodatna spodbuda pa so bile resnične potrebe na našem področju. Po osemletki sem se vpisal v strojno šolo in po triletnem šolanju pričel delati v kranj-

ski puškarni. Leta 1984 sem uspešno opravil strokovni izpit za puškarka. Vmes je prišlo služenje vojaškega roka, potem pa sem se znova vrnil na delo v Kranj. Po dveh letih sem se odločil, da odpremo svojo obrtno puškarsko delavnico. Z veliko dobre volje in naporom mi je to vendarle uspelo in tako že tri leta kot zasebnik delam na Ljubnem.«

Začetek vsekakor ni bil lahek. Malo so »nagajali« papirji, drugo pa je bilo navezovanje prvih stikov s strankami, seveda to niso bile politične. Vsakemu je želel in še vedno želi ponuditi najboljšo uslugo, vendar je to včasih zares težko. Pri nas žal nimamo trgovine ali podjetja, ki bi imelo na zalogi potrebne polizdelke za puškarsko dejavnost. Zaradi tega mora po določene dele v sosednjo Avstrijo. Med drugim po surove cevi, sisteme in podobno, pri čemer je kar nekaj ovir.

»To je nujno, če hočem izdelati novo puško. V zadnjem času sem poleg montiranja daljnogledov po sistemu SUHL in SWENK, kromiranja in popravila pušk ter kopit, začel izdelovati tudi nove puške. Vsaka je unikat in je za vsakega puškarka velik izziv. Zato predvsem upam, da bo z leti vse več lovcev, ki bodo pri lovu na divjad uporabljali puške iz moje delavnice.«

J. P.



Le v mlinu in žagi se dvakrat pove, vsekakor pa dober glas seže v deveto vas in strank ne manjka.

KOČEVAR ŠTEFKA

Frizerstvo na terenu

63313 POLZELA
Založe 12/a
☎ (063) 721-771

OBVESTILO

Nova telefonska številka stanovanjske zadruge »MOJ DOM« je 832-534.



V delavnici na svojem domu na Ljubnem Iztok popravlja vse vrste pušk, v zadnjem času pa jih tudi izdeluje.

STOP za avtokros v Homu

Zelo mnogo prahu je dvignila vest o načrtih Avtokross kluba iz Kamnika, da naj bi na glinokopu v Homu letos pripravili dve dirki. Vest smo prvi objavili v Savinjskih novicah, kasneje pa so jo za nami povzeli tudi nekateri drugi časopisi. Vest je bila natisnjena popolnoma nevtrarno in glede na to, da je bila prvič objavljena v januarju in da je bila prva dirka načrtovana 27. maja, je bilo vmes dovolj časa, da se je o načrtih lahko oglasila najširša javnost. To omenjamo zato, ker so se svojčas taki in podobni načrti pripravljali v največji tajnosti in v ozkih krogih in so bili največkrat tudi realizirani, saj je bilo za reakcijo javnosti navadno že prepozno.

V februarju in marcu pa so o načrtovanih dirkah v Homu razpravljali na številnih občnih zborih v društvih v KS Ljubno in KS Gornji Grad. Največ seveda v lovskih, gozdarskih in turističnih krogih. Na vseh je bilo izraženo nasprotovanje tem načrtom. Predsednik KS Ljubno se je udeležil večine teh zborov, tako da mu ni bilo težko ugotoviti mnenje kar precejšnjega števila prebivalcev, ki živijo v tem okolju. Zato KS Ljubno ni dala soglasja za prireditve obeh dirk, čeprav so člani avtokross kluba že imeli soglasje lastnika zemljišča in Gorenja-Keramike, ki pa je izdala soglasje pod izredno ostrimi pogoji. Eden izmed takšnih pogojev je npr. da se na glinišču ne sme razliti niti kaplica olja, kar pa je seveda skorajda nemogoče.

V uredništvu Savinjskih novic pa smo povprašali za stališče nekatere predstavnike društev in delovnih organizacij, kaj menijo o načrtih Avtokross-kluba iz Kamnika.

ANTON Kladnik (dipl. ing. gozdarstva, GG Nazarje): S področjem Homa gospodari Gozdno gospodarstvo Nazarje. Naši gozdovi so na drugem mestu po onesnaženju oziroma po odmiranju v Sloveniji. O tem je bilo že veliko zapisanega. Nekateri hočejo danes prikazati avtokross kot nedolžno zadevo za gozdove, vendar jaz mislim, da si glede na stopnjo ogroženosti naših gozdov ne moremo privoščiti niti najbolj nedolžnega onesnaževanja. Se ne dolgo tega je področje Homa v gozdarski stroki veljalo za šolsko obliko prebiralne strukture gozdov. To pomeni, da na najmanjši površini lahko najdemo vse razvojne faze gozda. Danes o čem podobnem ne moremo več govoriti, ker je jelka v tem področju praktično že odmrta. Menim tudi, da bi bil eventualni zaslužek v turizmu kaplja v morje proti dolgoročni škodi, ki bi se delala na gozdovih. Zato gozdarji nasprotujemo dirkam in tem delu naše doline.

JOŽE Venišnik (telesno-vzgojni delavec in pedagog iz Gornjega Grada). Kot dolgoletni športni delavec cenim vse športne zvrsti, tako tudi avtomoto šport. Vendar pa mislim, da je za avtokross treba najti kakšno primernejše okolje, kot pa je pod-



Stop znak na glinokopu v Homu simbolično priča o tem, da avtokros dirk v Homu ne bo

ročje Homa. Mislim, da naša občina ni primerno okolje za takšne hrupne prireditve, ki bi gotovo vplivale na ravnovesje v naravi.

MARKO KOLENC (predsednik Lovske družine Gornji Grad): Pred dnevi smo imeli poseben sestanek lovske družine, na katerem smo sprejeli sklep o odločnem zoperstavljanju načrtom, da bi na Homu prirejali avtomobilistične dirke. Lovci smo prepričani, da moramo imeti nekaj besede o dogajanju v lovišču, če imamo lovišče v upravljanju. In področje Homa je v našem upravljanju. Za primerjavo naj povem, da smo na področju Menine prav pred kratkim sklenili dogovor s tamkajšnjimi kmeti o odpravi črnih odlagališč smeti. Ali naj zdaj na drugem koncu naših lovišč

dovolimo avtokross dirke, ki bi gotovo pregnale vso divjad iz tega področja. Na področju Homa imamo tudi avtomatsko krmilnico za divje svinje, da bi jih zadržali v hosti in da tako ne bi silile na travnike, kjer bi delale škodo.

ANKA RAKUN (predsednica Turističnega društva Ljubno): Med našimi turističnimi delavci je vest o načrtih zelo negativno odmevala. Prepričani smo, da finančni učinek tekmovanja ne bi bil tak, da bi upravičil vse negativnosti, ki jih tak šport prinaša s seboj. Mi se svetu ne želimo predstaviti s tovrstnimi prireditvami in tovrstnim onesnaževanjem narave. Želimo čist turizem in s takšnim se moramo predstaviti bodočim obiskovalcem naše doline.

RAJKO PINTAR

Jaki proti smrdečim pošastim

Ne le, da se šušlja in piše, da bo v Zgornji Savinjski dolini, točneje, v kraju Radmirju pri Ljubnem ob Savinji, nastal nov poligon za avtokros, torej dirkališče za smrdeče železne pošasti, v Radmirju se že pripravlja poligon na opuščnem glinokopu, ki ga koristi Gorenjeva Keramika. Meni da so dogovori, pogodbe in priprave stekle tako daleč, da bi letos že bile prve tekme, kasneje tudi mednarodne prireditve. Kaj bi to pomenilo (bo?), si lahko prebivalci tega mirnega, skoraj neokrnjenega predalpskega miljeja le mislijo. Kdor je že doživel dirke tega formata, ve, da spadajo v pustnjo, daleč od živčih ljudi in živali. Že, že, je atraktivno! Za tiste, ki pridejo enkrat v letu na tekmo. Tudi za tiste, ki v nekaj dnevih ali urah pristavijo svoj ekonomski lonček. Za razvoj turizma v gornji Savinjski dolini pa takšna športna zvrst res ni potrebna.

Izkoristiti je potrebno predvsem naravne danosti, neokrnjeno naravo, gostinsko ponudbo z bogatimi narodnimi jedmi in pijačami, alpinistične in planinske možnosti, lov in ribolov ter kakopak, iztisniti iz zemlje in gozdov čim lepše pridelke. Zimski turizem še kar čaka, tranzitni turizem z odprtjem Pavličevega sedla (mednarodnega prehoda) je že stoletna uganka, kampioniranje ob Savinji so iznašli Nizozemci in Belgijci, bogata kulturna dediščina pa le še pika na »i« za možnosti razvo-

ja zgornjesavinjskega gospodarstva in turizma.

V kraju Hom, kjer je strašil razbojnik Ceferin, kjer so strašne vislice (kdo ve, ali še strašijo?), pod fenomenalno skulpturo Mrtvega Meniha (Lepenatka, Rogatec), v objemu Menine in Mozirskih planin naj vlada mir, kakršen je doma le še tu. Dovolj je ropot traktorskih motorjev marljivih domačinov, motornih žag pričnih gozdarjev in prometni ropot. Šport, kakršnega druge stran mečejo, pa res ne sodi v ta »Savinjski gaj«.

Svetovno znan umetnik, humanist in kulturnik, slikar samouk **JOŽE HORVAT-Jaki** si je prvi »vzel čas« in poslal v časopise svoj protest, nestrinjanje, nekakšno žuganje tistim, ki so naselili se spozabili in se lotili nesprejemljivega projekta. Dokaz za zgrešeno naložbo je tudi primer Velejskega Motokrosa, ki je propadel zaradi visokih stroškov vzdrževanja poligona ter zaradi zahtevnosti organiziranja vsake večje tekme, treninga, prireditve.

Jakijevo zahtevo »NE BOMO DOVOLILI ONESNAŽENJA DOLINE« pa lahko razumemo (in podpremo) kot njegov prispevek k ohranjanju in razvoju kulture v dolini, s katero je zrasel kot mogočen hrast, ki se zna upreti viharjem, kaj šele pišu konjičarskih strasti.

Jože Miklavec

Jurjev sejem v Mozirju

Že lepaki za ta sejem so bili nekaj posebnega, spominjali so na nekdanje pravice trga Mozirje in vabili na to zanimivo prireditev. Prvič je bila deževna nedelja in kljub temu se je zbralo na sejmišču veliko ljudi, jasno, da v dežju prireditve niso mogli uresničiti. Zato so sklenili vse skupaj ponoviti teden kasneje.

Krajevna skupnost, skupaj z mlajarji, ki delujejo kot sekcija domačega turističnega društva, so načrtovali spored tako, da bi obudili že pozabljene navade ob semanjih dnevih. Izdelali so scenarij, ki naj bi kar se le da ponazoril nekdanjo otvoritev prvega sejma v letu. Nastopil je predsednik trške srenje Rade Rakun, ki je v svojih pozdravnih besedah opozoril, da so sejemске pravice dane trgu Mozirje že davno v preteklosti, da so se koristile vse do zadnje vojne, od takrat pa nič več. Zapletlo se je le pri prodaji živine, saj je uradna oseba bila mnenja, da je treba pred prigonom še marsikaj postoriti in ker to ni bilo v skladu s črko zakona, tedaj v letu 1581 je bilo marsikaj enostavneje, je stvar postala sprva zelo zapletena, pa se je vendarle nekako uredilo in po lepih besedah predsednika trške srenje je nastopil policaj, ki je napovedal hude ukrepe zoper kršilce moralnih in trških zakonov, da celo z arestom v rotovžu je grozil. Prebral je tržni red in mogočno odločil, da se prireditev vključno z mešetarenjem lahko prične. Zelo prijetno so presenetili kočjaži, ki so z zapravljički pripeljali slavnostne goste na sejmišče. Tako tudi gospoda župnika, ki je prizorišče blagoslovil, kot so to nekaj storili ob otvoritvah novih objektov in prostorov. Manjši sestav pevskega zbora je zapel nekaj pesmi, ljudje pa so pričeli nakupovati oziroma prodajati.

Prireditev bi v svoji zamisli lahko postala stalna, saj Mozirje že dolgo išče turistično vabljivo predstavo. Seveda bi kazalo še marsikaj postoriti, da bi vsebina bila dopolnjena. Vsekakor pa je gotovo res, da podobne prireditve v tem okolju prav potrebujemo. In če bi stopili vsi skupaj, bi Mozirje dobilo zelo zanimivo turistično prireditev. To pa pomeni primerno dopolnitev k Savinjskemu gaju.

A. Videčnik



Na sejmišču je bilo zelo živahno



Sejmišče je blagoslovil tudi gospod župnik



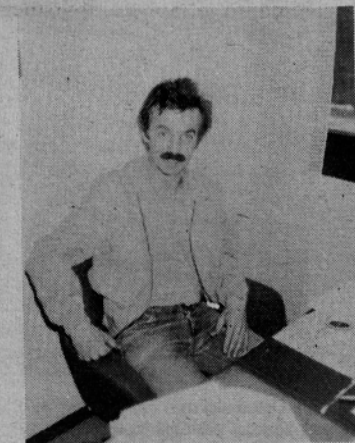
Predsednik trške srenje pa ga je otvoril



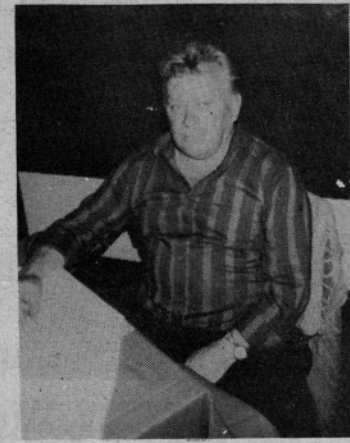
Pred kupčijo je treba tudi dokazati, da ne prodajaš mačka v žaklju



In kupčija je sklenjena, stisk rok to potrjuje



ANTON Kladnik



JOŽE Venišnik



MARKO KOLENC



ANKA RAKUN

Avtocross ni onesnaževalec okolja

Odgovor Jožetu Horvatu-Jakiju

V mesecu aprilu je bil v časopisih Delo, Demokracija in Savinjskih Novicah objavljen članek: Ne dovolimo onesnaževanja doline avtorja Jožeta Horvata-Jakija iz Nazarja, ki je del slovenske javnosti v času volitev in po njih utrdil v prepričanju, da so prireditve, kot je autocross leglo vsega slabega, skratka temu športu se je treba upreti.

Avtor Jože Horvat-Jaki je v članku navedel toliko neresnic in podtikanj na račun avtocrossa, da smo dolžni njemu in tistim, ki jih je »prepričal« dati odgovor.

1. Autocross je najmlajša tekmovalna panoga avto-moto športa. Od Atlantika do Urala se vrstijo tekmovanja v tem atraktivnem športu za naslove evropskega prvaka, to pomeni, da ta šport (brez narekovajev) sprejema vsa Evropa in tudi na drugih celinah je prisoten in zelo razvit.

2. Autocross je prisoten tudi v sosednji Avstriji, čeprav avtor članka javnost pre-

pričuje prav nasprotno. Jožeta Horvata-Jakija zato javno vabim, da si skupaj s člani Autocross kluba Kamnik ogleda eno od dirk v sosednji Avstriji, lahko tudi tisto, ki šteje za evropsko prvenstvo.

3. Zakaj je glinokop v Homu pri Radmirju tako dobra lokacija daleč naokoli? Zaradi ugodnega dostopa do same tekmovalne proge in zaradi ugodnih spremljajočih dejavnikov, ki jih takšne prireditve nujno potrebujejo, predvsem so to prenočitvene zmogljivosti, ki jih Zgornja Savinjska dolina nedvomno ima, verjetno pa ne polno zasedene.

Ob večjih mednarodnih tekmovanjih bi bilo potrebno preko 500 gostom iz tujine dati prenočišča. Za turistično gospodarstvo občine Mozirje dodaten izziv. Kako se od takšne športno-turistične prireditve iztrži dobiček in možnost predstavitve te doline preko medijev obveščanja, predvsem televizije, v razne države Evro-

pe. Prireditve v autocrossu ne zanevajo nobenega posega v prostor in okolico tekmovalne steze, ki je krožna in zaprta in zato življenjsko ne ogroža prav nikogar. Tekmovalni avtomobili so narejeni po mednarodnem pravilniku, ki ga je izdala FIA s sedežem v Parizu, zato so vsi škodljivi faktorji, ki jih omenjate (plin, hrup) v okviru evropskih standardov. Ni nam znan primer, da bi med tekmovanjem kdo od tekmovalcev menjal olje. Potej plati je strah popolnoma odevč.

4. Omenjate, da bo narava nastlana z vsemogočimi odpadki (plastični kozarci, pivske steklenice).

Temu stalnemu problemu športnih in drugih prireditvev na prostem se težko izognemo, vendar to velja za vse, organizatorje kot gledalce. Zagotovo pa velja, da se prireditveni prostor naslednji dan očisti možnih odpadkov. Tako je tudi v Planici, Kranjski gori in drugod v Evropi. Mar bo naslednji, ki bo deležen očitkov, vsak, ki

bo pripravil prireditev na prostem, pa četudi je to eno od gasilskih društev ipd.

5. Glinokop v Homu pri Radmirju bi bil v letu 1990 kraj dveh prireditvev za pokal Jugoslavije v autocrossu ne pa stalen poligon. Tisoči gledalcev, ki bi prišli na to prireditev, bi bili najboljši dokaz, da si ljudje tovrstnih prireditvev želijo in iščejo takšne prireditve ne glede na oddaljenost kraja. Tudi v Savinjski dolini je pomanjkanje prireditvev takšne ali podobne vsebine in težko boste prepričali ali prisilili Zeleno, da se ukvarja s prepovedjo športnih prireditvev namesto odkrivanja dejanskih onesnaževalcev vaše doline. Autocross to ni in ne more biti, vsaj v Evropi je tako.

Gospod Jože Horvat-Jaki! Predlagam, da omenjeno polemiko zaključimo in poiščemo drugačne oblike sodelovanja.

Zabavnik Valentin, Kamnik
Autocross klub Kamnik

Elkroj proizvodnja modne konfekcije MOZIRJE p.o.

RAZPIS KADROVSKIH ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 1990/1991

DE MOZIRJE

NAZIV ŠOLE	SMER IZOBRAŽEVANJA	ŠTEVILO ŠTIPENDIJ
SŠBK Celje	konfekar	30
SŠBK Celje	konf. tehnik	3
VTO Maribor	konf. inženir	2
Srednja naravoslovno matematična usmeritev	(posebej nadarjeni) ekonomist	1
Ekonomski fakulteta	posl. informat. računalništvo	1
SKUPAJ		38

DE ŠOŠTANJ

SŠBK Celje	konfekar	5
SKUPAJ		43

Prijave na razpis kadrovskih stipendij morajo prosilci vložiti do 30. 6. 1990 v splošno kadrovskem sektorju. Kandidati morajo prijaviti oziroma vlogi (obr. DZS SPN — 1 »Vloga za uveljavljanje socialno varstvenih pravic«) priložiti:

- potrdilo o vpisu v šolo
- prepis oziroma fotokopijo zadnjega šolskega spričevala

Sv. CIRIL in METOD na KOMNU

Vabita!

Dne 1. julija 1990 ob 12. uri k mašnemu bogoslužju, ki ga bo vodil dr. Vinko Potočnik iz Maribora. Okrepčilo za telo si le vzemite s seboj; duhovnega boste deležni toliko, kolikor ga boste hoteli.

Želim vam srečno pot in na veselo snidenje!

Martin Pušenjak,
Ljubno

OBVESTILO

Krajane Kokarj., Pobrežij in Žlabra prosimo, da racionalno trošijo vodo (ne zalivajo vrtov, pranje avtomobilov itd.), ker vode primanjkuje zaradi tega, ker še ni razrešen problem postavitev večjega rezervoarja v Kokarjah!

Komunala Mozirje

Elektroinstalacije in meritve

MLINAR JOŽE

Šentjanž 28, Rečica ob Savinji

Kakovostno in po konkurenčnih cenah vam nudimo elektroinstalacijske usluge in meritve. Se priporočam!

MEDOČINSKA ORGANIZACIJA SLUŠNO PRIZADETNI ZA OBČINI VELENJE IN MOZIRJE

Naše članke obveščamo, da jim GORENJE — SERVIS nudi ugodnejše pogoje nakupa in vgrajevanja dekodejev za sprejem teleteksta v TV sprejemnike. Vse zainteresirane pozivamo, da se čimprej prijavijo na sedežu MOSP v Titovem Velenju ali vsak prvi torek v mesecu v Mozirju. Prijave sprejemamo tudi telefonsko na štev. 858-179.

ŽUPANSTVO BAJTARJEV NA VELIKI PLANINI (Planinsko društvo Bajtar-Vel. planina) PRAZNUJE LETOS 60-LETNICO BAJTARSTVA

zato organizira v nedeljo, 5. avgusta 1990, prireditve

PLANINA POJE

in vabi pevke ter pevce planinskih pesmi, da se prijavijo za nastop in v prijavi navedejo:

- število nastopajočih pevcov (ni omejeno),
- naslov vsaj treh pesmi, ki jih želijo zapeti, po možnosti tudi avtorja in dolžino pesmi v minutah,
- naslov vodje oziroma naslov, kamor organizator pošlje obvestilo o nastopu na prireditvi.

Organizator bo dal prednost planinskim narodnim pesmim in upošteval predvsem izvirnost.

Prijave odpošljite na naslov Glasbena šola Kamnik, Kajuhova pot 11, z oznako Planina poje ali pa jih ustno sporočite ravnatelju Glasb. šole v Kamniku (tel. 061-831-187).

Rok za oddajo prijav je 10. junij 1990.

Društvo invalidov Mozirje priredi izlet v Goriška Brda — Dobrovo za praznik česenj

v nedeljo, dne 3. junija 1990

Odhod iz Ljubnega ob 5.45 uri (veza z rednim avtobusom iz Solčave), iz Mozirja ob 6. uri in iz Gor. grada ob 6.15.

Cena izleta brez kosila je 160 din.

Po možnosti bomo na povratku obiskali še Sveto Goro nad Gorico. Prijave sprejemamo samo v četrtek, dne 17. in 24. maja, od 7. do 11. ure v pisarni društva.

Avtobus bomo naročili šele po dobljenih prijavah za 50 oseb.

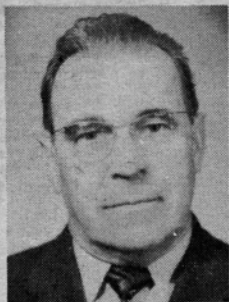
Izlet v Prekmurje bomo priredili dne 15. septembra.

Za ostale izlete in družabna srečanja bomo javili naknadno.

Društvo invalidov Mozirje
Komisija za šport in rekreacijo

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dragega moža,
očeta in dedka



Matije Dobrovca

kovača iz Nazarij

Iskrena hvala sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izraze sožalja, darovano cvetje in darove v njegov spomin. Hvala vsem, ki ste ga številno pospremili do njegovega zadnjega doma. Posebna hvala g. župniku, gasilcem, organistu, pevcem, članom RD Mozirje, zdravstvenemu osebju Bolnišnice Topolšica, Nevro odd. Celje in dr. Francu Širku.

Vsi njegovi:

žena Pepca, sin Srečko in hčerka Marja z družinama

*Pomlad na vrt je tvoj prišla
in čakala, da prideš ti,
sedla je na rožna tla
in jokala, ker tebe ni.*

*Oh, kako boli, ko ljubi mož, oči, tebe več ni.
Ostali so sledovi tvojih pridnih rok,
katere cenil bo še pozni rod.
Oh, kako boli, ko tebe več med nami ni.*

V SPOMIN

18. 5. 1990 mineva šestnajstmesečna bolečina in žalost, ko je bila pretrgana življenjska nit našemu

Ivu Arliču

iz Nazarij

Še danes ne moremo dojeti, da smo te izgubili. Obljubljamo ti, da bo spomin nate ostal živ do konca naših dni.

Žena Ivica, Alenka in Jani z družinama

Krajevna skupnost Luče

Odbor za realizacijo PTT programa v KS Luče seznanja bodoče naročnike v KS Luče z dopisom, ki nam ga je poslalo PTT podjetje Celje, razvojno-investicijski sektor:

V našem podjetju si prizadevamo, da sprejete obveznosti tekoče izvajamo.

Vključitev nove ATC Luče je kompleksni projekt, ki vključuje več različnih izvajalcev in dobaviteljev.

Tako nam je dobavitelj telefonske centrale šele v sredini aprila dobavil kompletno opremo. V tem času so bili dokončani prostori ter izdelan projekt za povečavo telefonskih zvez do nadrejene centrale v Mozirju in projekt za prevezavo obstoječega telefonskega omrežja na novo centralo.

Vključitev nove ATC Luče predvidevamo v avgustu 1990, s tem da je do takrat potrebno opraviti montažo telefonske centrale in prenosnega sistema ter prevezavo obstoječega telefonskega omrežja.

Projekt za izgradnjo telefonskega omrežja bo izdelan do konca meseca maja 1990, takoj nato pa bomo pridobili predračune stroškov izgradnje, ki bodo osnova za zbiranje sredstev interesentov za telefonski priključek v vaši KS.

Vodja RIS:
Jože Palčnik

PLANINSKO DRUŠTVO REČICA OB SAVINJI

vabi 17. 6. 1990 ob 10. uri na proslavo 10. obletnice ustanovitve. Prireditve s kulturnim programom bo na Krončevem travniku pri Negojnici (nad gostilno Tiršek — Žerovnice), eno uro hoda od Rečice ob Savinji. Ob slabem vremenu bo proslava v prosvetnem domu Rečica.

VABLJENI VSI LJUBITELJI PLANIN!

LASTNIKI PSOV IN MAČK!

Lastnikom psov in mačk ponujam naslednje usluge: strokovno striženje in kopanje njihovih ljubljencev. Ugodne in konkurenčne cene.

Informacije dobite vsak dan na tel. 831-655 od 20. — 21. ure.



Frizerski salon
»MANJA«
Marija Podpečan,
Ljubno 180

Cenjene stranke obveščam, da je frizerski salon od 8. maja odprt z novim delovnim časom od 9.—12. ure in od 16.—20. ure ter ob sobotah od 8.—13. ure.

Za obisk se priporočam!

Krajevna skupnost Ljubno ob Savinji obvešča krajane, da je s 1. majem 1990 oskrbnik mrliške vežice Janez Golob z Ljubnega, s katerim se lahko dogovorite vse potrebno za uporabo vežice. Z oskrbnikom vežice se lahko dogovorite osebno ali po telefonu št. 840-089.

*Bil si moja ljubezen in ostal
moja bolečina.
Sedaj je v vetru tvoja dlan,
ki me boža,
in v soncu toplina tvoje ljubezni.*

ZAHVALA

Ob mnogo prerani izgubi moža

Mirka Žiherja

izrekam iskreno zahvalo vsem, ki ste se poklonili njegovemu spominu, mu darovali cvetje, ki ga je tako ljubil in ga pospremili na zadnji poti, ter vsem, ki ste izrekli izraze sožalja. Hvala pevcem, praporščakom in govorniku na pogrebni slovesnosti. Posebej hvala dr. Butu, sestri Sonji in sestri Pavli ter vsem, ki ste nama v času njegove bolezni požrtvovalno in v veliko podporo stali ob strani.

Žalujoča žena Anka

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene in mame

Ivane Gluk

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste darovali cvetje, izrazili sožalje in jo pospremili na njeni zadnji poti! Posebna zahvala gre zdravniškemu osebju Zdravstvene postaje Gornji grad za ves trud pri zdravljenju! Zahvalimo se tudi g. župniku Jožetu Belaku za lep govor in opravljeni obred, predsedniku KS Nova Štifta Rafku Krznarju za lep govor ter pevskega zboru iz Nove Štife! Vsem prisrčna zahvala!

Mož Rafko, sin Rafko in hčerka Majda z družino

V spomin



Z globoko žalostjo smo sprejeli vest, da sta nas za vedno zapustila dragi in skrbni Franc Hren ter draga in skromna Veronika Hren.

Pokojni Franc se je rodil 20. decembra 1908, njegova sestra, pokojna Veronika pa 16. aprila 1906. Oba sta se rodila v vasi Kokarje, kjer sta tudi živel.

Otroška leta sta preživela v revščini. Mati ju je naučila skromnosti in poštenja in vedno jima je govorila, da si bosta le s trudom delom in močno voljo lahko ustvarila človeka vredno življenje. Franc in Veronika nista imela veselega otroštva, niti lepe mladosti. Nista odrasla na igriščih, v plavalnih bazenih in ne na smučiščih. Nista poslušala radia, niti nista gledala televizije. Njima je bilo omogočeno le to, da sta tekala po bližnjih gozdnih jasad, da sta lovila pisane metulje in poslušala šumenje gozdov ter petje ptic. V takšnih razmerah sta kmalu dozorela. Postala sta samozvestna in samostojna. Že v godnji mladosti sta si morala začeti služiti kruh sama, saj je oče odšel v Ameriko iskat boljši kos kruha. Čeprav je vendar od Detroita, Chicaga do San Francisca, ni imel sreče, kot tudi mnogi drugi ne. Takrat je kruh pomenil dobro, za katero si je bilo potrebno še kako prizadevati. Seveda pa je bila zaradi težavnih in krivičnih razmer, ki so takrat vladale, rezina kruha delovnega človeka kljub garanciji zelo tanka in premajhna. Tako sta se Franc in Veronika že zelo zgodaj soočila s krivicami in socialnimi razlikami, z grenkobo življenja in bridkim razočaranjem.

Kot v vseh mladih dekletih je tudi v Veroniki vzplamtel žarek po življenju in razviral njeno notranjost. Pa vedno razočaranje, kot mnogim drugim, tudi njej ni bilo prihranjeno. Morala je spoznati in sprejeti resnico, kateremu sloju pripada in da prav zaradi tega ne more imeti tistega, česar si je njeno srce vroče želelo. Toda kljub ponižanju in krivicam ki jih je doživljala, je ostala do vseh prizanesljiva.

Veronika je bila v stari Jugoslaviji dninarica. Danes je delala pri enem, jutri pri drugem kmetu. Delala je na poljih od spomladi do pozne jeseni, od rane ure do poznega večera, velikokrat pa še ponoči. V vasi ni njive, ki je Veronika ne bi kleče rahljala, plela in okopavala, velikokrat pod vročo sončno pripeko, pa tudi v dežju. Biti dninar je takrat pomenilo biti manj vreden človek in garati za golo preživetje. Teh krivičnih odnosov in navad do dninarjev tudi novejši časi niso kaj prida iz-



boljšali. Delodajalci so si zgradili nove hiše in gospodarska poslopja, konjsko vprego so zamenjali s traktorji in avtomobili, dninarji pa so ostali brez socialnega zavarovanja, brez pokojnin in osnovnih zagotovil za človeka vredno življenje na stara leta. Tako se je zgodilo tudi z Veroniko. Ko je opešala in ni mogla več garati, je živel pri bratu Francu in njegovi ženi Slavki.

Pokojnemu Francu je življenje bolj prizaneslo. Najprej se je zaposlil na žagi pri zasebniku Brinjevcu v Spodnji Rečici, potem pa je delal na žagi, v sedanjem GLIN v Nazarjah. Postal je skupinovodja. Svoje delo in naloge je opravljal vestno in pošteno. Vedno je bil pripravljen tudi vsakemu pomagati. Zaradi tega je imel med delavci velik ugled, vsi so ga cenili in spoštovali. Za svoje delovne uspehe je bil večkrat tudi nagrajen.

Med drugo svetovno vojno sta bila oba, Franc in Veronika na strani NOB. Veronika je pomagala kuhati za borce NOV in je v košu prenašala municijo z manj varnih v varnejše kraje. Franca pa je gestapo zaradi sodelovanja z NOB odgnal v zapor v Stari pisker v Celju.

Kljub mnogim grenkobam sta doživela tudi marsikaj lepega, Franc več kot Veronika. Oba sta dočakala lepo starost. V začetku meseca marca je bil Franc še kar krepak. Ko smo se najmanj nadejali, smo izvedeli, da leži težko bolan v celjski bolnišnici. Umrl je 15. marca 1990. Vest, da ga ni več med nami, je najbolj prizadela njegovo družino, ki jo je imel tako rad. Tudi sestro Veroniko je njegova smrt zelo prizadela. Čez teden dni, 22. marca 1990 pa je za vedno zaprla trudne in od solz otečene oči.

Zadnje slovo od pokojnega Franca je bilo 17. marca 1990, od pokojne Veronike pa 24. marca 1990. Položili so ju v skupni grob na pokopališču v Nazarjah. Tudi ta trenutek se je bilo treba sprijazniti s kruto resnico, da je svet še vedno razdeljen na majhne in revne ljudi in na premožne. Samozavest mogočnosti in brezbrčnosti Francovih in Veronikinih delodajalcev ni popustila. Niso si vzeli toliko časa, da bi ju pospremili na zadnji poti in da bi jima vsaj ob grobu rekli hvala za znojem pošteno opravljeno delo. To velja tudi za predstavnike ZB tamkajšnjega kraja. Zahvala pa gre le tamkajšnjemu duhovniku za lepe in poštene besede, ki jih je izrekel ob slovesu od pokojnikov.

J. H.

PISMA BRALCEV

Odmev na članek »Vas z okolico — en sam pevski zbor«

Članek, objavljen v Savinjskih novicah št. 4 — april 1990 je sicer dobra in resnična luč po tradiciji znanih Lučanov, toda vsebuje vrzel, ki marsikomu zamegljuje zgodovino luškega petja. V obdobju, ki v članku ni omenjeno, je kulturo petja vzdrževala rodbina Krebs. Že oče Albin, roj. 1930 v Lučah, je takoj po končani osnovni šoli šel v uk orgel k organistu in pevovodju Brunet Jožetu na Ljubno. Hodil je dvakrat tedensko — in to peš — ker takrat ni bilo prevozov, kot so sedaj. Uspešno je opravil triletno orglarsko šolo. Kot sedemnajstletni mladenič je nastopil službo organista v Lučah. Mešani zbor, ki ga je vodil, je veljal sicer za cerkvenega, vendar niso peli le cerkvenih pesmi, ampak tudi narodne. Službo organista je opravljal preko 50 let, razen njegove odsotnosti ujetništva. Ko so mu pošle moči, je sin Vinko nadaljeval delo in predvsem kot samouk se trudil in učil pevce mešanega, ženskega in moškega zbora. Nastopali so na raznih prireditvah, občinskih pevskih revijah, proslavah, in povsod poželi lepe uspehe, kar so dokaz njihove pisane plakete in priznanja. Sodelovali so tudi v TV oddaji »Znanje — Imanje« v vasici Pecko pri Valjevu — Srbija. CITAT: »Jedro tega kulturnega programa so predstavljali vsi trije pevski zbori iz Luč; moški, ženski in mešani, ki jih je odlično pripravil in vodil dolgoletni zborovodja in dirigent Vinko Krebs. (Sav. nov. dec. 1979) Vinko še vedno vodi cerkveni mešani zbor, na pogrebih pa tudi moškega, tako v cerkvi kot na pokopališču.

Želim, da bi mladi Lučani tudi brez blišča in hvale še dolgo vzdrževali ljubezen do glasbe in lepega petja.

Dolgoletna pevka M. Z.

Nedoslednost

Ni moj namen analizirati vzroke za rezultate minulih volitev. Volilci so se odločali na podlagi trenutne klime, kakor se pač so.

Pripombo pa imam na nedoslednost Kučanovih volilcev; ko po eni strani soglašajo s Kučanom in s tem z njim pristajajo na vse večjo prispevno stopnjo finančnih sredstev za razne naslove in nenasične potrebe za zvezno blagajno, se po drugi strani ti isti Kučanovi volilci hočejo izogniti prispevkom in dajatvam tako, da se množično vozijo po nakupe v sosednje države zato, da bi se izognili dajatvam in davkom, ki so pri nas vezani na maloprodajno ceno izdelkov pri nakupu, vendar, s te vrste davki soglašajo tudi gospod Kučan.

Pomerili so se v znanju matematike

Če kdo misli, da osnovnošolci tekmujejo samo na športnem področju, se hudo moti. Športna tekmovanja so samo najbolj odmevna, vse preostalo pa vemo, da se mladi vsako leto pomerijo tudi v znanju matematike, fizike, kemije in drugih področjih.

Eno takih tekmovanj je bilo pred dnevi na mozirski osnovni šoli, ko so se pomerili najboljši matematiki iz cele občine. Na tekmovanje jih je prišlo 49 in to so bili tisti, ki so najboljše rezultate dosegli že na šolskih tekmovanjih.

Naloge, ki so jih reševali, seveda niso bile niti malo lahke, najboljši pa so prejeli srebrno Vegovo priznanje.

Tekmovalci so bili razdeljeni v štiri skupine. Med šestošolci je zmagala



Mladi matematiki so se kar pošteno potili na občinskem tekmovanju.

Razveseljivo je, da to kulturno izročilo nadaljujejo mlada pokolenja. Simona Moličnik, pravnučinja Albina Krebs, je kot pianistka sodelovala na številnih prireditvah v vseh krajih Savinjske doline. Z orgelskimi koncerti pa se je večkrat predstavila v Mariborski stolnici in Opatijski cerkvi v Celju. Njena 14-letna sestra Tadeja prav tako obiskuje glasbeno šolo in že tri leta redno sodeluje pri občinski godbi na pihala (flavta). Dvakrat na teden obiskuje glasbeno šolo, ob nedeljah pa sodeluje pri rednih vajah občinske godbe na Rečici/Savinji, kar je tudi pogojeno z izredno voljo in požrtvovalnostjo. Ljubezen do glasbe pa odtehta vse stroške in prosti čas, ki je za to potreben.

Pri branju omenjenega članka se mi je nehote utrla misel, zakaj ni omenjeno, KDO je v zadnjih desetletjih vabil in vodil zборе, ki so nešteto krat nastopali, KDO jih je učil šestglasno petje in pripravil za nastop tovrstnega zbora za oddajo radia Ljubljana in ostale nastope pri RTV. KDO je pevce, ki jih je prevzel izšolani mladi pevovodja Mitja Venišnik, učil prve lepe zborovske slovenske pesmi. Ni bilo lahko začeti vaditi z ljudmi, navajenih sproščene pesmi v družbi — ne v zboru. Vendar se je Vinko po svojih močeh trudil in uspel.

Želim, da bi mladi Lučani tudi brez blišča in hvale še dolgo vzdrževali ljubezen do glasbe in lepega petja.

Dolgoletna pevka M. Z.

Na vso moč kritizirajo kapitalizem in ravno tja hodijo nakupovat. S takim početjem delajo sicer velikansko uslugo gospodarstvu in trgovini sosednjih držav, lastno državo, — na katero sicer prisegajo, pa vsakodnevno oškodujejo za nekaj milijonov konvertibilnih dinarjev in tako pomagajo gospodarstvu naše države do splošnega bankrota.

Pošteno bi bilo od Kučanovih volilcev, da bi tako, kakor soglašajo s Kučanovo komunistično idejo, soglašali tudi z davki na storitve in izdelke in se ne bi vozili preko meje v »gnili« kapitalizem po ugodni ceni nakupovat. Lepa doslednost, ni kaj.

Ivan Glušič
Mozirje



Nazarski gasilci so lahko na svoje dosežke res ponosni.

Novo vozilo in sv. Florjan

Dan svojega zaščitnika sv. Florjana so nazarski gasilci počastili na najlepši način. Najprej so namenu izročili novo sodobno vozilo, ki mu pravijo kar savinjski »lepotec« in so ga kupili na podlagi umnega gospodarjenja, saj zanj niso potrebovali raznih nabiralnih in drugih akcij. Zatem so simbolično odkrili še leseno skulpturo svojega zaščitnika, ki bo poslej krasila že sicer lepo urejeno okolico njihovega doma.

(j.p.)

Štiristo pevcev na mladinski reviji

Pozno spomladi 1837 leta je France Prešeren v nekem pismu priporočil: »Ne zakopavajte svojih talentov.«

S temi besedami je predsednik KS Ljubno ob Savinji prof. Rajko Pintar pričel pozdravni nagovor vsem mladim pevcem, zborovodjem in zvestim poslušalcem, ljubiteljem zborovskega petja. Občinska revija mladinskih pevskih zborov je bila tokrat na Ljubnem ob Savinji in že 31. po vrsti.

Na reviji je nastopilo deset pevskih zborov iz osnovnih šol mozirske občine. To so bili: enoglasni in mladinski pevski zbor iz OŠ Blaža Arničja Luče, ki ju vodi tov. Mitja Venišnik, enoglasni in mladinski pevski zbor iz OŠ Slandrove brigade Ljubno ob Savinji, ki ju vodi tov. Lenka Kralj, enoglasni in mladinski pevski zbor OŠ Franca Kocbeka iz Gornjega grada, ki ju vodi tov. Martina Štifter, enoglasni in mlajši mladinski pevski zbor iz OŠ II. grupe odredov iz Mozirja, ki ju vodi tov. Lijana Blagovič in enoglasni pevski zbor iz Rečice ter mladinski pevski zbor iz OŠ Mozirje, ki ju vodi tov. Anka Rakun.

Pevske zборе so spremljale mlade pianistke iz glasbene šole Polona Zagožen, Helena Tiršek in Vesna Aristovnik, ki jih vodi tov. Mira Kelemen in še pianistka Simona Moličnik iz Luč.

Organizator revije je bila ZKO Mozirje in OS Ljubno ob Savinji. S strani obeh je bilo izvrstno poskrbljeno za nemoten potek prireditve, zato velja obema vsa pohvala in zahvala.

Prav je imel predsednik KS! Nedvomno imamo v naši dolini še vedno veliko zalogo izbranih glasov, ki bodo lahko s pomočjo usmerjevalcev nadaljevali tradicijo zborovskega in tudi ljudskega petja.

ZKO in njena komisija za glasbeno dejavnost bo morala posvetiti veliko pozornost ljudem, ki se bodo želeli ukvarjati z glasbeno dejavnostjo mladih po krajevnih skupnostih tudi potem, ko bodo le-ti zapustili osnovne šole. Mladi pevci imajo večletne izkušnje s prepevanjem v zborih, izoblikovano imajo pevsko tehniko, so disciplinirani, znajo nastopati, imajo lepe glasove in radi pojo. Naša naloga je le, da jih pravočasno povabimo v prostovoljne dejavnosti prosvetnih društev, kjer naj bi zanje poskrbeli dobri mentorji. Tem mentorjem pa je potrebno dati moralno in materialno podporo na vseh nivojih. Drugače pa bomo imeli le talente, ki smo jih zanemarili.

LENKA KRALJ

Komu telovadnico?

Zimski del sezone so lokostrelci zaključili na državnem prvenstvu Fita indoor na 18 in 25 m, ki je bilo letos 17. in 18. 3. v Kranju. Vendar je bila ta sezona za člane LK Gornji Grad dokaj klavna. K temu je ogromno pripomoglo to, da so nam letos odvzeli sobotni termin za trening v telovadnici OŠ Gornji Grad. Samo štiri ure treninga na teden pa je odločno premalo, da ne govorim o tem, da nekateri sploh ne morejo trenirati. Tako smo ostali letos praktično brez tekmovalcev v mladinski kategoriji, ker jim je bil odvzet edini termin, ko so lahko trenirali, kajti preko tedna so v šolah izven G. Grada. Ob sobotah ima sedaj telovadnico odbojarski klub Ljubno ob Savinji. Ali je res toliko vrednih tistih nekaj dinarjev več kot pa to, da se je marsikdo iz domačega kraja in pa tudi od drugod odpovedal temu lepemu in zanimivemu športu? Sicer je res, da tudi OK Ljubno nima najprimernejšega prostora, vendar pa je to predvsem problem njihovega kraja, kot je tudi uspešnost LK Gornji Grad problem vseh, ki v Gornjem Gradu živimo in delamo. Če pa pogledamo, kateri od obeh klubov je uspešnejši v republiškem oz. državnem merilu, pa menim, da o tem sploh ni treba razpravljati. V lanskem letu je pet naših članov zastopalo naše barve v tujini, medtem ko OK Ljubno komaj »životari« v republiški ligi. Ko sem že omenila naše uspehe v prejšnjih sezonah, bi bila sedaj zanimiva primerjava z letošnjimi rezultati na državnem prvenstvu. Lansko leto smo na dvoranskem državnem prvenstvu osvojili dve prvi, eno

tretje in dve četrtri mesti, letos pa je bila naša najboljša uvrstitev eno tretje mesto, ki ga je dosegla Marinka Čavničar, kar pa zanjo pomeni neuspeh. Ostale uvrstitve se sučejo šele okrog desetega mesta.

Slaba zimska sezona pa vpliva tudi na letno sezono, na tekmovanja v hunter+field disciplini, saj tekmovalci skoraj dobesedno začenejo iz ničle. Ker pa je lokostrelstvo panoga, v kateri se tekmuje celo leto, je pač izredno pomembna kontinuiteta dela, če želimo doseči in obdržati vidnejše rezultate. Letos je bila že tudi prva tekma za Alpski pokal, v katerem poleg Jugoslavije sodelujejo še Avstrija, Italija, Švica in ZR Nemčija. Tekma je bila 28. in 29. 4. v Ankaranu. Kljub temu, da so le zadnje tri tedne trenirali na prostem, rezultat ni izostal. Še več! Tako dobrih rezultatov v izredno močni konkurenci naši tekmovalci na Alpskem pokalu še niso dosegli. Marinka Čavničar in Janez Prešern sta bila v svoji kategoriji prva, Simona Fale se je kot druga uvrstila v finale, Žare Krajnc je bil deseti in Katja Čavničar peta. Torej kvalitete pri tekmovalcih ne manjka, manjka pa jim razumevanja za njihovo delo v kraju samem.

Na koncu pa bi se vprašala, čemu toliko govorjenja o tem, kako mladina vedno več poseda po gostinskih lokalih in kako je nedejavna in malodušna, ko pa jim po drugi strani sami zapirate vrata pred nosom.

TATJANA BEZOVŠEK

Enajsti Meninski veleslalom

Končno je 8. 4. 1990 planincem Planinskega društva Gornji grad po dveh letih slabih zim uspelo izpeljati tekmo v veleslalomu. Kljub hudemu snežnemu metezu je nastopilo 28 planincev Tuhijske in Zadrecke doline. Zal se tekmovanja kljub vabilu niso udeležila druga društva občine Mozirje. Najboljši čas med planinci je dosegel Krznar Marko — 30.95 sek. in med dekleti Purnat Anica — 36.68 sek. Med ekipami I. mesto Planinci Gornjega grada pred Tuhijski. Najboljši so prejeli pokal in medalje.

Vse planince vabimo že sedaj na XII. Meninski veleslalom drugo leto.

IVKO POLIČNIK

ERNEST ERMENC

Izgubili smo Ernesta Ermenca, vrhunskega strokovnjaka agro-ekonomike, prizadevnega raziskovalca in sodelavca številnih znanstvenih institucij doma in v svetu.

Ernest Ermenc je bil rojen leta 1926 v Melišu. Po osnovni šoli je moral ostati doma, saj je prav tedaj divjala v deželni vojna. Že kot 18-letni fant se je vključil v enote osvobodilne vojske. Ko je dočkal konec vojne, je takoj sklenil nadaljevati šolanje na kmetijski šoli na Grmu. Bil je izredno vedoželjen, zato je nato še končal srednjo kmetijsko šolo v Mariboru. Ker ga je veselilo delo z mladimi, se je zaposlil kot predavatelj v Rakičanu. V času službovanja na šoli je zaključil Višjo pedagoško šolo v Ljubljani, očitno v želji, da bi se posvetil učiteljskemu poklicu. Vendar je bila navezanost na domače kraje močnejša. Vrnil se je v dolino in se zaposlil za kratek čas na okraju v Šostanju, ko pa se je ustanovila v Mozirju Gozdarsko-kmetijska poslovna zveza je v njej našel mesto pospeševalca. Kmalu je postal direktor kmetijskega posestva Savinja v Mozirju, po združitvi z drugo pa je prevzel mesto direktorja ZKZ Mozirje. V tem svojstvu se je zameril politikom s tem, da je vztrajal na nedeljivosti gozdarstva in kmetijstva, to ga je stalo direktorskega mesta v zadruzi Mozirje. Kratek čas je nato delal v Poslovni zvezi Celje, potem pa je spet krenil po strokovni poti pospeševalca pri združenju Styria v Celju. V tem času je doštudiral in postal diplomirani inženir agronomije. Leta 1968 se je spet vrnil kot direktor ZKZ Mozirje. V času njegovega vodenja je



zadruga pristopila, kot prva v Sloveniji, k usmerjanju kmetij. Veliko je pripomogel k uvajanju sodobne tehnologije na naših kmetijah in k razvoju turizma na njih. Leta 1973 je prevzel pospeševalno in raziskovalno delo na Kmetijsko-živilnoredskem zavodu na Celju. V tem času je zaključil študij na tretji stopnji in postal magister agro-ekonomike. Od leta 1978 pa do smrti je vodil Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo v Žalcu. To delo je zahtevalo njegovo vključitev v mednarodne strokovne kroge, kjer je bil izredno uspešen in pridobil od mednarodnega združenja hmeljarjev častni naziv »vitez hmeljarstva«.

Njegova življenjska pot se je končala sredi nenehnih prizadevanj za stroko in panogo, kateri se je popolnoma posvetil. Na pragu zaslužene upokojitve je usoda hotela drugače, iztrgala je iz naše srede priljubljenega strokovnjaka in človeka velikih sposobnosti, kar mu daje neminljivo mesto v spominu nas vseh, ki smo ga poznali in cenili.

A. VIDEČNIK

Tekmovanje strelcev

Občinska strelska zveza Mozirje je dne 27. 4. 1990 organizirala strelsko tekmovanje z MK puško v počastitev Dneva OF, ki je bilo na strelišču v Mozirju. Tekmovanja se je udeležilo 8 tričlanskih ekip oziroma 24 strelcev. Med ekipami je bila prva ekipa OSO Mozirje I., drugo mesto je dosegla ekipa OSO Mozirje II., tretje mesto pa ekipa Društva invalidov Mozirje. Med posamezniki je prvo mesto z 42 krogi dosegel Petrin Pavel iz OSO Mozirje, drugo mesto z 38 krogi je dosegel Zidarn Marko iz ekipe OSO Mozirje in tretje mesto s 36 krogi je dosegel Poličnik Drago iz ekipe OSO Mozirje. Prouvrščena ekipa je prejela pokal v trajno last, prvi trije najboljši posamezniki pa so osvojili medalje.

BOŽO KRIŽNIK

Kaj je packet-radio?

Elektronski računalniki so postali v zadnjih letih na številnih področjih nenačeljen pripomoček človeški aktivnosti in tudi radioamaterji jih marljivo vključujejo v svoje raznolike dejavnosti. Služijo jim n.pr. za vodenje tekmovalnih dnevnikov, za izračunavanje razdalj med postajami, za konstruiranje antenskih in drugih tehničnih naprav, za risanje tiskanih vezij, ob prenosih slik itd. itd... Pred nekaj leti pa so kanadski radioamaterji razvili nov način prenosa sporočil preko UKV in UHF postaj, poimenovali so ga »packet-radio«.

Ta način prenosa je brez napak, saj vključuje uporabo računalnika, ki sproti odpravlja napake, zahteva pa tudi ponovno oddajo nesprejetekega sporočila. Za te vrste zvez mora radioamater imeti poleg klicnega znaka, računalnika, vmesnega člena, radijske postaje, tiskalnika še tudi monitor oz. TV sprejemnik. Zveze pa običajno potekajo preko posebnih radioamaterskih pretvornikov na ustreznih višinskih točkah. V večjih mestih so radioamaterji postavili radijske postaje z računalniki, ki so stalno vključeni. To so v bistvu »elektronski poštni nabiralniki«, imajo svoj klicni znak in jih lahko pokličemo kot kateregakoli drugega radioamaterja. V njihovem pomnilniku se zbirajo sporočila radioamaterjev za njihove prijatelje, novice o tekmovanjih, mali oglasi itd. Komur je to namenjeno, bo lahko ob sprejemu to prebral na ekranu, vnesel sporočilo v pomnilnik ali pa s pomočjo tiskalnika na papir. Ker lahko »potujejo« sporočila s pomočjo »packet-radia« po sistemu stafete, t.j. od postaje do postaje, je možno na ta način doseči zelo velike razdalje. Sporočila si sledijo v skupinah (paketih), od tod tudi naziv teh zvez.

Tudi v mozirski občini so se nekateri radioamaterji navdušili za te vrste zveze. Prvi je bil vsekakor Stanko KOTNIK iz Nazarij, zato smo ga povprašali o njegovih dosedanjih izkušnjah.

— Zakaj si se navdušil za »packet-radio«?

Slab radioamater bi bil, če me ne bi zanimale vse tehnične novitete. To področje zahteva mnogo novega tehničnega znanja, kar me je seveda zelo pritegnilo; imam pa tudi sinova, ki ju tehnika zelo zanima.

— V čem je prednost tega telekomuniciranja?

To je možnost, da se sporočila drugih amaterjev zbirajo zame v spominu postaje — »nabiralnika«, jaz pa jih sprejemam, kadar imam za to čas. Isto velja seveda tudi za pošiljanje mojih sporočil drugim radioamaterjem.

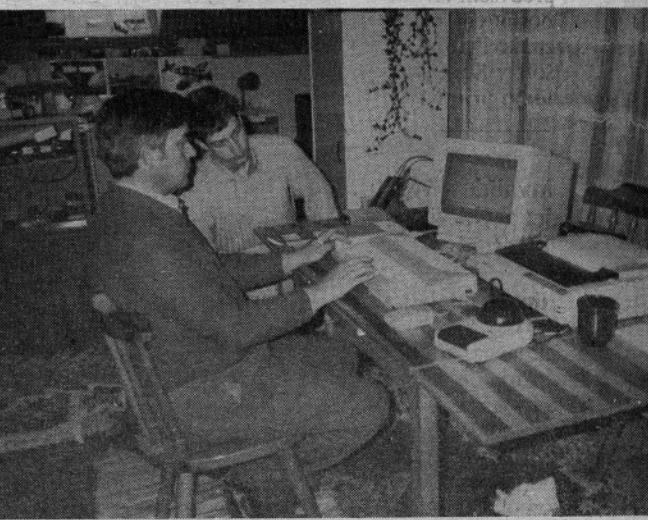
— Že precej let opravljaš v Radio klubu Mozirje tajniške posle. Ali ti ta noviteta lahko ob tem delu kaj koristi?

Pa še kako! Na ekranu lahko poleg drugih sporočil vsak dan preberem tudi obvestila oz. dopise Zveze radioamaterjev Slovenije, ki potem pridejo šele čez nekaj dni po pošti na klubiški naslov. Jaz pa jih lahko po potrebi s pomočjo tiskalnika takoj prenesem na papir oz. razmnožim in razpošljem članom kluba.

— Imaš glede »packet-radia« tudi kakšne negativne pripombe?

Seveda, in to zelo utemeljene! To so predvsem zelo visoke cene za to vrsto opreme pri nas. Težave so tudi z nabavo rezervnih delov in popravili. Bojim se, da radioklubi v bodoče ne bodo mogli uspešno širiti tehničnega znanja med mladino, saj za nabavo nove drage tehnične opreme ne bodo več prejimali družbene pomoči.

LUDVIK ES



Stanko Kotnik iz Nazarij ob svoji radiomaterski »PACKET« postaji

Mozirski župani

Da je Mozirje staro naselje, potrjujejo razne listine v katerih se omenja. Doslej najstarejša je iz leta 1146, gre za pismo oglejskega patriarha Pelegrina. Kdaj je kraj dobil trške pravice, lahko le domnevamo, v listini iz leta 1318 se Mozirje že imenuje »trg«.

V nekdanjem rotovžu so hranili zbirko pomembnih listin in sploh arhiv. Žiga Laykauf omenja, da je bil bogat na »dokumentih«, žal pa so ga Nemci leta 1943 odnesli, enako tudi ostale listine v trških Rečica, Ljubno in mestu Gornji grad. Listine se niso več vrtnile v to okolje. To pomeni veliko vrzel za vsakega raziskovalca!

Pod Friderikom I. (Celjskim) je Mozirje pripadalo Zovneškemu in tako je ostalo do 1848. To je omeniti zaradi tega, ker je Zovneška gosposka potrjevala izvoljene sodnike in kasnejše župane.

Laykauf je ohranil seznam sodnikov in županov vse do časa pred drugo svetovno vojno. Žal pa je seznam po letu 1923 nepopoln, zato ga ne bomo omenjali. Tu je treba povedati, da je požar leta 1579 ali 1580 popolnoma uničil Mozirje in z njim vred so zgorle tudi vse trške listine. Zato je seznam le od leta 1528 dalje.

Sodniki:

1528 Jurij Remic, 1618 Jakob Hrešan, 1641 Jakob Podforštnik, 1707 Adam Zoir, 1722 Jožef Marčenko, 1727 Miklavž Goličnik, 1738 Marka Gorič, 1753 Gašper Mulej, 1761 Jurij Tevž, 1770 Jurij Drejo, 1773 Jožef Lih-teneker, 1788 — 1791 Valentin Kramer, 1791 — 1793 Ivan Lipold, 1793 — 1799 Simon Štuler, 1801 — 1803 Jernej Holovar, 1803 — 1806 Marko Jurij Lipold, 1806 — 1809 Lovrenc Perger, 1809 — 1818 Anton Drejo, 1818 — 1819 Marko Jurij Lipold, 1819 — 1821 Franc Pfei-

fer, 1821 — 1834 Marko Jurij Lipold, 1834 — 1837 Matija Goričar, 1837 — 1842 Marko Jurij Lipold, 1842 — 1845 Matevž Višek, 1845 — 1848 Janez Lipold. Revolucionarno leto 1848 je prineslo tudi v življenje tedanjih občin spremembe. Novi predstojniki trške srenje oziroma mest so postali župani. Prvi med njimi je bil v Mozirju Janez Lipold, in sicer od 1848 — 1861. Njemu so sledili:

1861 — 1864 Franc Bratanič, 1864 — 1873 Janez Lipold, 1873 — 1875 Janez Konečnik, 1875 — 1878 Anton Goričar, 1878 — 1881 Jože Lipold, 1881 — 1886 Anton Goričar, 1886 — 1888 — 1890 Jože Lipold, 1890 — 1893 Marko Lipold, 1893 — 1896 Franc Goričar, 1896 — 1901 Anton Goričar, 1901 — 1902 Anton Mlinar, 1902 — 1905 Valentin Kos, 1905 — 1907 Ivan Ovčjak, 1907 — 1915 dr. Jože Goričar, 1915 (4 mesece) Anton Elender, 1915 — 1919 Ivan Vajd, 1919 — 1921 Alojz Goričar, 1921 — 1923 Rudolf Pevec, 1923 je prevzel župansko dolžnost Matija Goričar, ki je z redkimi izjemami vodil občino vse do prihoda zasedbenih sil v Mozirje.

Tu je potrebno poudariti, da so se župani volili tako iz trga kot iz okolice, pač po tem, če sta bili občini trg in okolica združeni, ali pa spet deljeni. Posebno v tridesetih letih so se politične razmere zaostrele in strankarstvo je postalo vse dejavnejše, zato je opazna hitrejša menjava občinskih svetov in seveda županov.

Gotovo bi morali za obdobje po prvi svetovni vojni še podrobno raziskati županovanja, da bi dobili popoln seznam imen županov. To nas še čaka!

A. Videčnik

Lučka pihalna godba

Kaj vse so naši ljudje storili za dobro svojega kraja, je najbolje razvidno iz dogajanj okoli lučke pihalne godbe.

Tam ob glavni cesti z Ljubnega proti Lučam, stoji mala domačija, v njej pa Albin Prepadnik, eden redkih še živečih lučkih godbenikov. Razgovor z njim je bil zelo zanimiv, ne le zaradi godbe same, ampak bolj zaradi opisovanja takratnih razmer, v katerih se je rodila godba na pihala. Ni bilo lahko, pravi Prepadnik, saj je kot gozdni delavec, včasih manj zaslužil, kot ga je stala hrana. Seveda so delodajalci plačevali svoje delavce sramotno nizko, hrano pa so znali zaračunati...

Nekako sredi leta 1927 je takratni študent Blaž Arnič dal pobudo za ustanovitev godbe na pihala. Spočetka je godbenike tudi sam izobraževal, kajti naučiti se je bilo treba not, to pa za tamošnje fante ni bila lahka naloga. Kmalu je zaradi njegove odsotnosti moral taktirko prevzeti šolski upravitelj Mašert. Z vsem žarom mladega človeka je deloval kot kapelnik, si prizadeval fante naučiti dobrega igranja. Prepadnik se



ALBIN PREPADNIK

spominja, da je včasih tudi ob polnoči odhajal iz šole, kjer mu je Ludvik Mašert »vbijal v glavo« poznavanje not. Pa vendar, kmalu so pričeli javno nastopati, to je bilo tedaj za Luče veliko doživetje. Poslej ni bilo zabave, slovesnosti ali prireditve, na kateri se ne bi predstavili godbeniki. Igrali pa so vse od polk, do valčkov. Nikoli niso dolgočasili ljudi.

Igrali so na svojih glasbilih, te so kupili sami, čeprav je večina njih bila delavcev; tako so bili zavzeti za godbo. Ni treba posebej poudariti, da so glasbila bila zelo draga! Ker pa so se dobivali na vajah in nastopih iz ljubezni do glasbe in prijateljstva, so seveda zmogli vse vrste odrekovanja, sicer pa je tega tako bilo na vsak korak teh mladih ljudi dovolj. Nikoli niso igrali v enotnih oblekah, ker za te niso našli denarja.

Žal pa so kmalu iz njihovih rst odmrli nekateri glasbeniki, novih ni bilo in že na začetku tridesetih let je godba zamrla.

Pa vendar, godba na pihala je bila tudi v Lučah in je igrala zaradi zavzetosti posameznikov in seveda vseh godbenikov.

Ceprav je od tedaj minulo že šestdeset let, se Albin Prepadnik nekako s ponosom spominja, da je tiste čase igral v godbi in kar čudno se mu je zdelo, da še nismo o tej godbi pisali v našem glasilu. Morda je celo malo zameril, pa vendar, lepo sva se pogovorila in ob obujanju spominov na tiste težke čase marsikatero rekla. Morda smo torej s tem sestavkom popravili pomanjkljivost, doslej nas še nihče v Lučah ni opozoril na godbo, ki je nekoč delovala v tej vasi pod Raduho.

A. Videčnik



Lučka pihalna godba okoli leta 1929. Spredaj ležita z leve: Jože Prepadnik in Albin Prepadnik. Sedijo z leve: Kristl Vaudi, Franc Zamernik, Ludvik Mašert, kapelnik Ferdinand Zavratnik, Albin Vaudi. Stojijo z leve: Janez Vršnik, Jože Zamernik, Jože Arnič, Jože Vaudi, Franc Vršnik, Ferdinand Zamernik, Ivan Strmčnik, Janko Zamernik.

Veterinarsko dežurstvo

21. 5. do 28. 5. Lešnik Marjan, dipl. vet., Ljubija, tel. 831-219
29. 5. do 3. 6. Kralj Ciril, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-112
4. 6. do 10. 6. Zagožen Drago, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-179
11. 6. do 17. 6. Lešnik Marjan, dipl. vet., Ljubija, tel. 831-219
18. 6. do 24. 6. Kralj Ciril, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-112

Dežurna služba Elektro Celje

Nadzorništvo Nazarje za mesec junij 1990

Od 28. 5. do 3. 6. Lever Peter, Paška vas, tel. 884-150
Od 4. 6. do 10. 6. Tratnik Franc, Pusto polje, tel. 831-263
Od 11. 6. — 17. 6. Marolt Marko, Mozirje, tel. 831-877
Od 18. 6. — 24. 6. Jeraj Franc, Prihova, tel. 831-910
Od 26. 5. — 1. 7. Lever Peter, Paška vas, tel. 884-150

V primeru kakšnih sprememb pokličite Elektro Celje, tel. 25-841, kjer dobite vse potrebne informacije.

Kino »Dom« Mozirje v juniju

2. 3. AKCIJA TERORIZEM — ameriški film — akcijski
7. GREŠNA ZADOVOLJSTVA — ameriški film — erotični
9. 10. OBSEDENA Z MESECEM — ameriški film — ljubezenska drama
14. PEKEL V ŠOLI — ameriški film — akcijski
16. 17. SICILJANEC — ameriški film — akcijski
21. AS NAD ASI — BELMONDO — ameriški film — akcijski
23. 24. U 2 — VELIKA ROCK PREDSTAVA — ameriški film — glasbeni
28. PROGRAMIRANA DA UBIJA — ameriški film — akcijski
30. 1. 6. PRINC ODKRIVA AMERIKO — ameriški film — komedija

Kino »Jelka« Nazarje v juniju

2 — 3 KITAJSKA ZVEZA, ameriški film — karate
6 RIBA VANDA, ameriški film — komedija
9 — 10 OBSEDENEC, ameriški film — triler, FEST 89
13 NAZAJ V ŠOLO, ameriški film — zabavni
16 — 17 ŠAKALI, ameriški film — kriminalka
20 HIDDEN, ameriški film — znanstvena fantastika
23 — 24 DEŽNI CLOVEK, ameriški film — spektakel
27 HOLANDSKE LUTKE, ameriški film — zabavni
30 — 1. VI. ERIK, ameriški film avanturistični

Kino Ljubno v juniju

2. — 3. 6. RDEČA VROČICA — ameriški film, triler
9. — 10. 6. PRISMUKNjeni BOLNICAR, ameriški film, komedija
16. — 17. 6. VRAŽJI POLICAJI, ameriški film, akcijski
19. 6. DOBRODOŠLE V 18. LETO, ameriški film, komedija
23. — 24. 6. MOJA AFRIŠKA PUSTOLOVŠČINA, ameriški avanturistični film
26. 6. RIBA PO IMENU VANDA, ameriški film, komedija
29. 6. SEKS MED DELOVNIM ČASOM, ameriški triler, nočni kino
30. 6. — 1. 7. TRI SIMPATIČNE BARABE, ameriški film, komedija
Od 19. 6. DALJE BODO KINOPREDSTAVE TUDI OB TORKIH OB 20.00 uri.

Matična kronika za april 1990

ROJSTVA: Rodilo se je 7 deklic in 10 dečkov.

POROKE: Zamernik Marko, star 29 let, iz Krnice št. 5 in Žibovt Nataša, stara 20 let, iz Krnice št. 5; Prušek Robert, star 30 let, iz Mozirja, Ul. Vladimira Levstika št. 4, in Podkrižnik Irena, stara 22 let, iz Ljubnega ob Savinji št. 61; Kladnik Anton, star 33 let, iz Tera 35 in Drobež Darinka, stara 28 let, iz Tera št. 35; Funtek Jože, star 32 let, iz Podvoljčka št. 4 in Moličnik Marija, stara 26 let, iz Dobreline št. 17; Pečovnik Bogomir, star 31 let, iz Luč 115 in Poljanšek Marija, stara 26 let, iz Dobreline št. 17; Cizej Tomaž, star 26 let, iz Podvina pri Polze 50 in Šolinc Karolina, stara 22 let, iz Polzele 231 a; SMRTI: Tirskec Ignac, star 93 let, iz Dol Suhe št. 11; Kotnik Genovefa, stara 91 let, iz Nazarij 175; Gluk Ivana, stara 58 let, iz Tiroseka 59; Voščič Matilda, stara 77 let, iz Gornjega grada 185; Kladnik Franciška, stara 70 let, iz Podveže 19; Strmčnik Franc, star 72 let, iz Krnice 44; Štitar Matevž, star 81 let, iz Podolse št. 24; Ermenc Ernest, star 64 let, iz Mozirja, Ul. Šlandrove brigade 23; Ačko Julijana, stara 71 let, iz Mozirja, Savinjska cesta 16; Žiher Mirko, star 48 let, iz Mozirja, Savinjska cesta 16; Radošević Jelka, stara 92 let, iz Mozirja, Ul. Šlandrove brigade 11;

Nove knjige v občinski matični knjižnici

I. LEPOSLOVJE: Dhammapada, Pugelj: O nekoristnih ljudeh, Calvino: Nevidna mesta, Schulz: Cimetove prodajalne, Alther: Drugačne ženske, Apib: Sredi polja drevo — pesniška zbirka, Hold: Indijska pahljača, Wallace: Izginuli milijon, Golon: Angelika na poti upanja — 13. del zbirke Angelika, Kermauer: Poezija slovenskega zahoda, Tyler: Naključni popotnik, Rožanc: Umor, Zagorski: Vračanje v čas, Vouk: Anima — pesniška zbirka.

II. STROKOVNA LITERATURA: Velika noč na Slovenskem, Pravni memorandum, Lorenci: Jože Pučnik, Savič: Milan Kučan, Motte-Haber: Psihologija glasbe, Hauswald: Slog v glasbi, Poniž: Ezej, Kos: Literarna tipologija, Virk: Duhovna zgodovina, Čaravnice, vedeževalke, alkimisti, Rožanc: Manihejska kronika, Zupancič: Bitje in hrepenenje, Nova revija 95 — samostojna Slovenija, Lončnice in listnate rastline, Čebulice, gomolji, semena, Olshan: Lajšanje bolečin brez bolečin, Kadunc: Dar mojih rok, Stritar: Krajina, krajinski sistemi: Raba v varstvo tal v Sloveniji, Kunaver: Slovenske pesmi, šege in panjske končnice, Biblijski atlas, Slovenski pravopis — 1. del: Pravila.

III. MLADINSKA LITERATURA: Newman: Sveto pismo v podobah za mladino, Scham: Dlan polna zvezd, Blyton: Znova na Kirrinovem otoku — 7. del zbirke 5 prijateljev, Tomažič: Pohorske pravljice

Savinjske NOVICE

»Savinjske novice« izhajajo mesečno — Izdaja SZ občine Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Rajko Pintar — Tajnica urednika Mija Pavlin — Fotografirala pripravila Ciril Sem — Tehnični urednik Niko Kupec — Uredništvo in uprava: OK SZDL Mozirje, telefon (063) 831-850 — Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje številka: 52810-678-54000 — Savinjske novice, glasilo SO Mozirje — Rokopise, obljave in oglase za vsako številko sprejemamo do 10. v mesecu — Stavke, filmi in prelom DIC, toz Grafika Novo mesto — Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani — Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Ignac Orožen o Kokarjah

Še naprej si prebiramo odlomke iz cerkvenih kronik, ki jih je sestavil in objavil Ignac Orožen. Tole besedilo je bilo v nemščini objavljeno v knjigi Dekanija Gornji Grad (Das Dekanat Oberburg) leta 1877.

Cerkev naše ljube Gospe v Kokarjah leži na desni strani Drete na griču pod Čreto. Le nekaj korakov za to cerkevjo in na cerkvenem dvorišču in pokopališču je stala kapela sv. Ane, ki pa je baje popolnoma razpadla ob koncu prejšnjega stoletja in od katere je mogoče videti le še nekaj temeljev.

V vizitacijskih zapisnikih iz let 1631, 1641, 1651, 1668 in 1690 so ohranjena tala poročila o takratnem stanju te cerkve in poleg nje stoječe kapele:

1631. Cerkev blažene Device Marije v Kokarjah (1) ima tri oltarje: enega blažene Device Marije, 2. sv. Blaža na evangelijski strani in 3. sv. Petra na epistolski strani. Sredi cerkvene ladje je lesen oltar, ki pa je uničen. Ima vinograd, davek od enega vinograda, 140 krav in 25 ovc. Od celjskega grajskega grofa ima 1 zlatnik in 40 kron. Maše v tej cerkvi so samo ob sobotah.

Na pokopališču je kapelica sv. Ane, ki ima tri oltarje: 1. svete Ane v prezbiteriju, 2. sv. Lenarta na evangelijski strani in 3. sv. Valentina na epistolski strani.

1641. V Kokarjah (2) je cerkev blažene Device Marije, župnik je dolžan maševati le ob sobotah, za

kar dobi od cerkve 6 zlatnikov.

1651. Kapela sv. Ane na pokopališču v Kokarjah (1) ima štiri maše, namreč na praznik sv. Ane, sv. Valentina, sv. Lenarta in na zahvalno nedeljo po rojstvu blažene Device Marije. Cerkev (sv. Ane) je svetla, v prezbiteriju so tri okna, cerkvena ladja pa eno. Oltar je deset laktov višji kot cerkvena ladja, obokana pa ni cerkvena ladja, temveč prezbiterij. Dolžina in širina cerkvene ladje in prezbiterija je približno taka kot dolžina.

1668. Cerkev blažene Device Marije v Kokarjah je posvečena od davnih časov. Prezbiterij je dvignjen, brez obokov in je nedokončan. Lesen strop je kasetiran. Pokopališče je dolgo in široko in obdaja cerkev blažene Device Marije in sv. Ane. Zakristija je zgrajena na novo, toda še ni dokončana.

Kapela sv. Ane je posvečena od davnine. Prezbiterij je obokan, ladja pa ima lesen kasetiran strop. Mali zvon v lesenem zvoniku je nad vhodom. Zakristija nima.

1690. Kapela sv. Ane nima drugih pomembnosti, razen dohodka od nekaj glav živine, ki se množi.

Sedaj ima cerkev v Kokarjah le en stranski oltar, in sicer sv. Ane, ki so ga prenesli sem iz prej omenjene kapele.

V gornjegrajskem samostanskem urbarju iz leta 1426 so na str. 48 Kokarje navedene enostavno kot »kapela« (4).

Sem je gornjegrajski opat Gašper (1453—61) pripeljal veliko procesijo v priprošnjo proti dolgotrajni in sneženi zimi, in od tedaj se tu vsako leto na kvartni petek v postu zbere veliko ljudi. Na ta dogodek spominja v cerkvi votivna in zahvalna slika, katere napis je ponatisnjen v kroniki gornjegrajskega samostana na str. 195 (5).

OPOMBE: (1) V (latinskem) izvirniku: in Kokarje. — (2) V (latinskem) izvirniku: in Cokarje. — (3) V (latinskem) izvirniku: in Kokerje. — (4) Pravzaprav namesto imena Kokarje, ki bi ga pričakovali, piše enostavno Kapeln. (Prim. I. Orožen, Das Benediktiner-Stift Oberburg, Maribor 1876, str. 255.) Ime Kapela (v poznejših variantah Chappel, Kapell(e)n) je znano že leta 1340 in se potem pojavlja še lep čas, vse do leta 1461, ko se prvič pojavi oblika Kokarje (v poznejših) variantah Kokriakh, Koriach). — (5) Vsebinska tega napisa je v prevodu Janka Orožna (Savinjski zbornik 2, Celje 1965, str. 388-389) takale: »Tu naj bo zapisano in razodeto vsem pobožnim kristjanom in ljubiteljem presvetle večno hvaljene nebeske cesarice Device Marije, ki je naredila velike čudeže in znamenja in jih dela še danes pri tej svetli kapeli, sladko imenovani Kokarje, ljudem, ki jih je Bog zaradi njihovih grehov in slabih dejanj kaznoval z bridkostmi smrtnih bolezni in jim človek ne more pomagati. Njihove

(1. del)

klice, joke in bridke tožbe je slišala njena najslačja in najbolj milostljiva Usmiljenost in jih uslišala. Naj bo v mojem pisanju zapisano, kak čudež je naredila ona, božja izvoljenka. — Ko je bil gospod Gašper Pintar opat v Gornjem Gradu, je bila tako huda zima s tako velikim snegom in tako vetrovnim mrazom, da je živina poginjala in so ljudje na cesti od mraza umirali. Imenovani opat je naročil svojim najbližjim župnikom in vikarjem, naj pridejo s svojimi župljani v pobožnosti z molitvijo in petjem k tej kapeli v Kokarjah, in on sam je prišel s svojimi častitljivimi očeti in brati z Rešnjim telesom in drugimi svetostmi. Vi, pobožni kristjani in ljubitelji Device Marije, izvedite za čudež njene velike usmiljenosti. Takoj ko je med mašo imenovanega opata prišlo do preobrazbe Rešnjega telesa, je začel pihati sladek in toplek veter in sneg je skopnel. To se je zgodilo na dan sv. Gregorja. Taka in podobna znamenja so se pri tej cerkvi pogosto dogajala in Mati usmiljenja je izkazala svojo pomoč in milost mnogim slabotnim, ki so to cerkev s pravo pobožnostjo počastili in obiskali. — To tablico so po prastari tablici obnovili in popravili v času, ko je bil v Ljubljani škof Tomaž, meseca decembra leta 1599.« — Sv. Gregor ima praznik 12. marca.

Uvod, prevod in opombe Peter Weiss